НАРОДНА АРМІЯ
5 травня, 2016
#17 {5446}

ЩОМІСЯЦЯ ЛАВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ ПОПОВНЮВАТИМЕ ДО 6 ТИСЯЧ КОНТРАКТНИКІВ

Професіоналізація війська передбачає комплекс кадрових, соціальних, правових, фінансових та інших заходів

стор. 4

Ігор Васильєв, Михайло Угрімов та Іван Щелконогов (зліва направо) згадують буремні роки війни

ДЯКУЄМО ВАМ ЗА ПЕРЕМОГУ!

У кожного з ветеранів Другої світової є своя історія з війни

Майже 71 рік минув з того часу, як відгриміли останні постріли Другої світової війни. Дуже мало залишилося людей, які, не шкодуючи себе, наближали великий день такої жаданої Перемоги.

Безсонні ночі, нелюдські навантаження, смерть близьких і товаришів по зброї — через все це їм довелося пройти заради вільного життя майбутніх поколінь. Пам'ять про важкі бої, про полеглих товаришів, про смерть, яка щохвилини ходила поруч, це все вони називають одним простим і водночас таким страшним словом — війна. Війна, яка поділила життя ветеранів на «до» і «після», не залишивши права вибору. Не вагаючись ані хвилини, вони кинули на жертовний вівтар найдорожче — своє життя…

стор. 6-9

ІНФОРМАЦІЙНІ «ОБСТРІЛИ»,

або На що здатні бойовики заради дискредитації українських військових

стор. 3

«СТУГНА» І «КОРСАР» ВИСОКОТОЧНО ВРАЖАЮТЬ ЦІЛІ

Практичні стрільби вкотре довели ефективність застосування цих переносних протитанкових ракетних комплексів

стор. 5

ДОДАВ СОБІ ДВА РОКИ, АБИ НАБЛИЗИТИ КІНЕЦЬ ВІЙНИ

12 років тому під час святкування річниці Великої Перемоги у столичному сквері мою увагу привернув ветеран зі старшинськими погонами на вицвілій гімнастерці. В одній руці він тримав тюльпани з гілкою бузку, іншу міцно стискав онук

стор. 7

УСІ ТРИ БРАТИ МАЛЯРЕНКИ ДІЙШЛИ ДО БЕРЛІНА

Їхній загальний військовий стаж становив понад 80 років

стор. 8

«Я ЛЮБЛЮ СВОЮ ЗЕМЛЮ, БО ВОНА ДАЄ МЕНІ МОЖЛИВІСТЬ ХОДИТИ ПО НІЙ І ТВОРИТИ»

Про нові ролі в кіно, службу у військових ЗМІ розповів виконавець головної ролі у фільмі «Той, хто пройшов крізь вогонь», актор Дмитро Лінартович

стор. 11

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ШОЛОМ ВИТРИМАВ П'ЯТЬ ПОСТРІЛІВ ПАТРОНАМИ ПАРАБЕЛУМ

На початку АТО каска нарівні з бронежилетами стала найпотрібнішим елементом особистої екіпіровки нашого воїна

стор. 13

РЕЙСИ «ПОТЯГУ ЄДНАННЯ УКРАЇНИ» СТАНУТЬ РЕГУЛЯРНИМИ

Під час поїздки об'єднана команда з волонтерів, освітян, журналістів, документалістів, митців, громадських діячів та військових (а це понад 200 осіб) провела мистецькі акції, лекції, тренінги та майстер-класи

стор. 14

ДО УВАГИ ЧИТАЧІВ!

З метою оперативного вирішення нагальних проблем медичного забезпечення військовослужбовців Збройних Сил України та учасників антитерористичної операції 12 травня 2016 року в Центральному друкованому органі Міністерства оборони України «Народна армія» відбудеться «гаряча» телефонна лінія за участю керівництва Військово-медичного департаменту Міністерства оборони України.

Чекаємо ваших дзвінків 12 травня з 16:00 до 17:30 за телефонами: (044) 489-50-06, (098) 639-88-58.

Читачі, які з певних причин не матимуть можливості зателефонувати до редакції, можуть завчасно надіслати свої запитання електронною поштою: n_army@army.kiev.ua

ПІДГОТОВКА ПІДРОЗДІЛІВ ЗА СТАНДАРТАМИ НАТО ПІДТВЕРДЖУЄ СВОЮ ЕФЕКТИВНІСТЬ

Навчальні програми підготовки військ зазнають вдосконалення

Про результати підготовки за стандартами НАТО та сертифікацію механізованих (мотопіхотних), танкових, повітряно-десантних, десантно-штурмових, гірсько-піхотних частин і підрозділів Збройних Сил України йшлося на робочій зустрічі начальника Генерального штабу — Головнокомандувача Збройних Сил України генерала армії України Віктора Муженка з командним складом та іноземними інструкторами. Захід відбувся на базі Навчального центру миротворчості і безпеки Національної академії сухопутних військ імені гетьмана Петра Сагайдачного, що на Львівщині.

Найбільше часу було приділено детальному аналізу результатів рівня підготовки підрозділів бригад після проведення бойових стрільб та контрольно-комплексних занять. Врахувавши пропозиції командирів, які виступили з доповідями, генерал армії України Віктор Муженко дав відповідні вказівки і прийняв рішення щодо уточнення навчальних програм та вдосконалення підготовки з використанням новітніх систем і належного забезпечення на кожному з етапів навчання.

Було розглянуто і питання розвитку Навчального центру відповідно до затвердженої концепції. Зокрема, йшлося про збільшення кількості інструкторів, удосконалення організаційно-штатної структури та заплановане будівництво навчального корпусу відділення імітаційного моделювання, приміщення для зберігання систем MILES і відновлення містечка «Інженерне». Акцентовано увагу й на вдосконаленні польової навчально-матеріальної бази: будівництві додаткових тактичних полів, місця для відпрацювання дій у населеному пункті та промисловій зоні, а також на збільшенні можливостей військового стрільбища.

Окрім цього, погоджено питання, яке тримає на особистому контролі начальник Генерального штабу ЗС України: щодо пришвидшення будівництва гуртожитків для особового складу і будинків для проживання сімей військовослужбовців. Про це повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

МІНОБОРОНИ ЦЬОГОРІЧ ЗАПЛАНУВАЛО 10 БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ НАВЧАНЬ

Із них 4 — на території України, 6 — поза її межами

На території Міжнародного центру миротворчості та безпеки на Львівщині відбудуться багатонаціональне тактичне навчання з підготовки підрозділів збройних сил, українсько-американське навчання «Репід Трайдент — 2016», багатонаціональне командно-штабне навчання із залученням військ «Кленова Арка — 2016». Про це на брифінгу в Українському кризовому медіа-центрі повідомив речник МО України підполковник Олексій Чорнобай.

Окрім того, в акваторії Чорного моря, в Одесі та на полігоні Широкий Лан пройде традиційне щорічне українсько-американське командно-штабне навчання із залученням військ «Сі Бриз — 2016».

Планується, що у багатонаціональних навчаннях на території України візьмуть участь понад 12,5 тисяч українських військовослужбовців.

Поза межами України відбудуться багатонаціональне командно-штабне навчання із залученням військ «Сейбер Гардіан — 2016» (Румунія); багатонаціональне тактичне навчання «Флеймінг Тандер — 2016» (Литва); багатонаціональне навчання «Світла Лавина — 2016» (Румунія); багатонаціональне тактичне навчання «Флеймінг Сворд — 2016» (Литва); багатонаціональне командно-штабне навчання із залученням військ «РЕГЕКС — 2016» (Боснія і Герцеговина); а також багатонаціональне міжвидове командно-штабне навчання із залученням військ «Анаконда — 2016», яке

У НАВЧАННЯХ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ПОНАД 12,5 ТИСЯЧ НАШИХ ВІЙСЬКОВИХ

проходитиме з 7 по 17 червня у місті Дравсько Поморське (Польща). Зазначене навчання є найбільшим серед навчань, які проводилися на території Європи у 2016 році.

У ході цього навчання буде відпрацьовано питання підготовки та практичної інтеграції об'єднаних коаліційних сил під час планування та проведення операції у складному оперативному середовищі.

До участі у навчанні залучатимуться підрозділи та військовослужбовці від 23 держав-членів та партнерів НАТО загальною кількістю до 27 тисяч осіб.

З української сторони участь у навчанні візьме аеромобільний взвод Високомобільних десантних військ Збройних Сил України загальною кількістю до 35 осіб зі штатною військовою технікою, а також штабні офіцери зі складу Українського національного персоналу командування ЛитПолУкрбриг.

Передбачається, що в ході маневрів український аеромобільний підрозділ набуде оперативних спроможностей за стандартами США.

Сценарій навчання враховує зміни, які сталися в безпековому середовищі Європи за останні роки, та передбачає поєднання традиційних військових загроз із гібридними.

Основними елементами сценарію будуть спільна протидія держав-членів та партнерів НАТО зовнішнім гібридним загрозам із подальшим розгортанням військ для стримування противника, переміщення союзницьких військ до театру ведення бойових дій та проведення оборонної та контрнаступальної операції багатонаціональним міжвидовим угрупованням військ.

ПРЕЗИДЕНТ ПІДПИСАВ УКАЗ ПРО ЮВІЛЕЙНУ МЕДАЛЬ «25 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ»

Відповідно до статті 4 Закону України «Про державні нагороди України», глава держави постановив затвердити положення про відзнаку Президента України — ювілейну медаль «25 років незалежності України».

Згідно з положенням, ювілейна медаль «25 років незалежності України» встановлена для відзначення громадян за значні особисті заслуги у становленні незалежної України, утвердженні її суверенітету та зміцненні міжнародного авторитету, вагомий внесок у державне будівництво, соціально-економічний, культурно-освітній розвиток, активну громадсько-політичну діяльність, сумлінне та бездоганне служіння українському народу.

Ювілейною медаллю нагороджуються громадяни України, іноземці та особи без громадянства. Нагородження провадиться відповідним указом Президента України, повідомляє прес-служба глави держави.

НА МЕДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВІЙСЬКА ПЕРЕДБАЧЕНО 257 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Кошторисом Міноборони на 2016 рік на медичне забезпечення передбачено 257 мільйонів гривень, зокрема близько 200 мільйонів гривень — на оплату медикаментів.

З початку року Міністерство оборони вже придбало медикаменти на суму 47 мільйонів гривень, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Окрім того, до військово-медичних закладів та військових частин Збройних Сил України надходить благодійна допомога у натуральному вигляді. Наразі військові отримали медичне майно на загальну суму близько 216 мільйонів гривень.

З ПОЧАТКУ ПРОВЕДЕННЯ АТО ВІЙСЬКОВІ САПЕРИ ЗНЕШКОДИЛИ ПОНАД 111 ТИСЯЧ МІННО-ВИБУХОВИХ ПРИСТРОЇВ

Українські військовослужбовці продовжують очищення території в районі проведення антитерористичної операції від мінно-вибухових пристроїв, залишених окупантами.

За минулий тиждень інженерно-саперні підрозділи Збройних Сил України знайшли та знешкодили 789 вибухонебезпечних предметів, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України. Загалом від початку АТО військові сапери знешкодили в зоні її проведення 111 тисяч 480 мінно-вибухових пристроїв.

ЛІКАРНІ НА ДОНБАСІ ПІДСИЛЯТЬ ПРОФЕСІЙНИМИ КАДРАМИ

У зв'язку з критичною нестачею лікарів певних медичних спеціальностей у лікарнях на Сході України та на виконання Меморандуму про взаємодію, підписаного у лютому 2016 року між МОЗ України, Міністерством оборони України, Генеральним штабом Збройних Сил України та БО «Благодійний фонд «Перший добровольчий мобільний шпиталь ім. Миколи Пирогова» (ПДМШ), МОЗ залучить лікарів-добровольців для надання медичної допомоги у цивільних лікарнях прифронтової зони Донбасу, повідомляє Урядовий портал.

Хірургів, зокрема, судинних, травматологів, анестезіологів, реаніматологів, терапевтів, медсестер сьогодні першочергово потребують цивільні лікарні таких населених пунктів, як Попасна, Станиця Луганська, Щастя, Волноваха, Курахове, Селідове, Артемівськ, Костянтинівка, та інші.

Для вирішення питання МОЗ України вже направило відповідні звернення до обласних структурних підрозділів із питань охорони здоров'я та Національної академії медичних наук. Далі заплановано сформувати перелік рекомендованих ними спеціалістів, а також графік їхніх відряджень за потребою.

ІНФОРМАЦІЙНІ «ОБСТРІЛИ»,

або На що здатні бойовики заради дискредитації українських військових

27 квітня пропагандистські ресурси незаконних збройних формувань та російські медіарупори активно «розігнали» інформацію про трагічний інцидент в Оленівці, де загинули цивільні. У цьому окупанти українського Донбасу звинуватили сили АТО. Ватажки бандформувань перед камерами кричали, що нібито «…внаслідок обстрілу з українського боку забороненим Мінськими домовленостями озброєнням, загинули мирні мешканці, серед яких була вагітна жінка…»

Не варто вдаватися до подробиць та намагатися аналізувати все, що верзли у прямому ефірі Захарченко, Басурін та інші піар-герої — як після цієї події, так і напередодні. Адже суперечностей та відвертої брехні у цих заявах та сенсаційних «подробицях» стільки, що одразу видно — це цинічна інформаційна фальшивка бойовиків. Щоби відповісти на запитання, чому тривають провокації із загибеллю мирних мешканців і яким чином бойовики їх влаштовують, нагадаємо про деякі події минулого.

Улітку 2015 року в мережі Інтернет з'явилися фото та відеосвідчення існування на озброєнні бойовиків так званої мобільної мінометної установки. Це швидкострільний 82-міліметровий автоматичний гранатомет типу 2Б9 «Васильок», встановлений у кузові броньованої вантажівки. Зовні установка — звичайний вантажний автомобіль. Нагадаємо: до цього впродовж півроку мирних мешканців окупованих Донецька та Макіївки тероризували невідомі «сміттєвози з мінометами». Свідки бачили, як вони розгорталися і вели вогонь по мирних кварталах міст та селищ Донбасу.

Навіть більше — восени 2014-го та навесні 2015 років у самому Донецьку під обстріли неодноразово потрапляли густонаселені житлові квартали та райони, внаслідок чого загинуло чимало мирних мешканців. Зокрема, були обстріляні автостанція, спортивний майданчик однієї з донецьких шкіл, тролейбусна зупинка та чимало інших людних місць. У повідомленнях про обстріли фігурувало різноманітне озброєння: 82-міліметрові міномети, танкові 125-міліметрові гармати і ракети від установки «Град».

Щоразу ватажки та «спікери» бойовиків звинувачували у загибелі мирних мешканців Збройні Сили України, попри те, що кожного разу наведені ними «докази» не витримували жодного, навіть не дуже ретельного, розгляду.

Це стосується, наприклад, обстрілу тролейбусної зупинки, де бойовики заявляли про застосування 120-міліметрового міномета, хоча передові позиції українських військ на західній околиці Донецька перебувають поза радіусом дії такого озброєння. Проте ці сухі цифри до уваги не бралися.

Завдання було простим та зрозумілим — у будь-який спосіб, за будь-яку ціну звинуватити українську сторону в «злочинах проти мирних мешканців». Навіть тоді, коли підставу для цього треба було створювати власноруч.

Нагадаємо ще кілька призабутих епізодів цієї війни. Під час боїв на північних околицях Луганська, а також на Маріупольському напрямку в серпні та вересні 2014 року українські війська зіткнулися з так званими «мобільними вогневими групами». Зазвичай до складу такої типової групи входило не більш як 2–3 одиниці транспортних засобів, на яких перевозилися засоби ураження: зенітні установки, станкові гранатомети або частіше — міномети (ті самі, що добре поміщаються у кузові «сміттєвоза»), а також особовий склад, який їх обслуговував. Такі групи використовувалися бойовиками для завдавання раптових вогневих ударів по окремих позиціях та опорних пунктах українських військ (зокрема тилових). Вони діяли за принципом «вдарив — біжи»: відбувалося приховане висування на вогневу позицію, потім раптовий прицільний обстріл і відхід із займаної позиції на максимальній швидкості.

РОСІЙСЬКІ МЕДІАРУПОРИ АКТИВНО «РОЗІГНАЛИ» ІНФОРМАЦІЮ ПРО ТРАГІЧНИЙ ІНЦИДЕНТ В ОЛЕНІВЦІ. І ЯК ЗАВЖДИ БЕЗПІДСТАВНО ЗВИНУВАТИЛИ УКРАЇНСЬКУ СТОРОНУ В «ЗЛОЧИНАХ ПРОТИ МИРНИХ МЕШКАНЦІВ»

Однак дуже скоро з'ясувалося, що бойові якості та можливості такого роду груп бойовики стали використовувати зовсім іншим чином. Спочатку в Луганську одна з банд із подивом з'ясувала, що «конкуруючий» загін бойовиків обстріляв їх із так званого «мобільного гранатомета» (АГС-17 на мікроавтобусі «Газель»). Згодом зазвичай починалася перестрілка, що не раз призводила до жертв серед цивільних. Ясна річ, ці бандитські «розбірки» списували на "українських диверсантів". Містом миттєво ширилися чутки про зловісну білу «Газель». Цих «диверсантів» спіймали, але з'ясувалося, що вони дійсно з сусіднього "батальйону" адептів "русского мира".

Згодом подібна історія трапилася в Донецьку. Тоді замість білої «Газелі» фігурував сміттєвоз… із мінометом у кузові. Аналогічна історія: приховані обстріли, зокрема житлових кварталів та місць громадського користування. У кадр знову випадково потрапив замаскований у кузові апарат калібром не менше ніж 82 мм.

Перелік цинічних «винаходів» бойовиків можна продовжувати дуже довго. Але, як свідчить трагедія в Оленівці, бойовики переходять від аматорства до більш продуманих збройних провокацій, добре скоординованих із інформаційною складовою.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

ВІЙСЬКОВІ ЛЬОТЧИКИ НАЛІТАЛИ МАЙЖЕ СТО ГОДИН У ПОЛЯРНОМУ НЕБІ

Після чотирьох тижнів роботи на острові Гренландія авіатори повернулися на рідну землю

До України повернулися військові льотчики транспортної авіації Повітряних Сил ЗС України, які вже восьмий рік поспіль беруть участь у спільній українсько-данській операції з перевезення пального на острові Гренландія «Північний сокіл — 2016». Упродовж чотирьох тижнів вони виконували завдання на військово-транспортному літаку Іл-76МД у екстремальних умовах та налітали майже 100 годин у Полярному небі, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

Керівник операції від ЗС України полковник Олександр Кулібаба повідомив, що загалом було здійснено майже 15 місій. Це близько 30 рейсів з авіабази ВПС США «Туле» на данську полярну станцію «Норд» на острові Гренландія. При цьому перевезено понад 405 тисяч літрів пального у внутрішніх баках літака із запланованих 350 тисяч літрів, 11 пасажирів та 95 тонн вантажу.

У МІНОБОРОНИ «НЕДОТОРКАННИХ ОСІБ» НЕМАЄ

За результатами внутрішніх аудитів минулого року було попереджено втрат та збитків на суму 84,2 млн грн

У Департаменті внутрішнього аудиту та фінансового контролю Міністерства оборони України, а також в Управлінні з питань запобігання та виявлення корупції Міністерства оборони України підбили підсумки «Виконання Антикорупційної програми на 2015–2017 роки в Міністерстві оборони та Збройних Силах України» за минулий рік.

Надважливим напрямом її виконання стало проведення заходів щодо унеможливлення або мінімізації корупційних ризиків у діяльності органів військового управління, військових частин, державних підприємств, особливо при забезпеченні АТО.

— У 2015 році до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесено 82 кримінальних правопорушення, пов'язаних з корупцією у війську, — повідомив тимчасовий виконувач обов'язків начальника Управління з питань запобігання та виявлення корупції Міністерства оборони України Юрій Онисковець. — З метою підвищення ефективності роботи посадових осіб наказом Міністерства оборони України створено систему роботи з питань визначення корупційних ризиків і запобігання корупції. Також розпочато реалізацію пілотного проекту «Відкритий військкомат», створення на базі військових комісаріатів центрів обслуговування військовослужбовців, здатних надавати дієву юридичну допомогу в розв'язанні соціальних проблем учасників АТО і членів їхніх сімей. Упроваджується Єдиний реєстр військовозобов'язаних, який унеможливить ухилення громадян України від призову на військову службу.

Упродовж року під час проведення низки навчальних заходів внутрішніми аудиторами надано методологічну допомогу в запровадженні систем внутрішнього контролю та управління ризиками понад півтора тисячам військових і цивільних осіб, які готують або приймають управлінські рішення. У результаті підвищено ефективність управління державними фінансовими, матеріальними та іншими ресурсами на суму 1,3 млрд грн.

За підсумками моніторингу впровадження аудиторських рекомендацій, наданих під час виїзних контрольних заходів, у 2015 році досягнуто економічний ефект у сумі понад 51 млн грн. Упродовж року фахівці здійснили попередній розгляд проектів управлінських рішень щодо ризикових операцій, пов'язаних з управлінням фінансовими, матеріальними та іншими ресурсами, та надали рекомендації загалом на суму 12,9 млрд грн. А економічний ефект від їх впровадження вже у 2015 році сягнув майже 896 млн грн.

Так, за результатами внутрішніх аудитів минулого року відшкодовано 82,8 млн грн та попереджено втрат та збитків на 84,2 млн грн. Окрім того, усунуто інші порушення, які не призвели до втрат та збитків, зменшено негативний вплив неефективних управлінських рішень головним чином попередніх років на суму 3,5 млрд грн. Загальний економічний ефект від діяльності Служби внутрішнього аудиту 2015 року в 37 разів перевищив витрати на її утримання.

За результатами аудитів 1397 осіб притягнуто до дисциплінарної та матеріальної відповідальності, з них чотири особи звільнено. За рішенням Міністра оборони України, матеріали аудитів, якими виявлено порушення законодавства майже на 438 млн грн, передано до правоохоронних органів.

— Ні в апараті Міністерства оборони України, ні в органах військового управління чи військових частинах, ані у державних підприємствах немає "недоторканних осіб", — наголосила директор Марина Бариніна. — Внутрішній аудит покликаний всебічно допомагати керівникам будувати багаторівневу систему перешкод для реалізації корупційних схем, яка сама виявляє «вузькі місця» і проблемні питання, а також допомагати обирати та застосовувати адекватні заходи з усунення можливостей для корупційних дій та їхнього недопущення.

За рішенням Міністра оборони України, 2015 року в Департаменті внутрішнього аудиту запроваджено "гарячу" лінію. За результатами розгляду понад 600 звернень, що надійшли на неї, військовослужбовцям та членам їхніх сімей надано фахову допомогу у вирішенні таких питань, як виплати грошового забезпечення, винагород, компенсацій, допомога при звільненні, інші види забезпечення.

Тетяна МОРОЗ

Нині на контрактну службу добираються передусім ті кандидати, які мають бойовий досвід або раніше служили у війську

ЩОМІСЯЦЯ ЛАВИ ЗБРОЙНИХ СИЛ ПОПОВНЮВАТИМЕ ДО 6 ТИСЯЧ КОНТРАКТНИКІВ

Професіоналізація війська передбачає комплекс кадрових, соціальних, правових, фінансових та інших заходів

З 5 травня по 30 червня цього року в Україні триватиме призовна кампанія. Всього планується призвати 16 615 осіб, зокрема 8015 — до лав Збройних Сил. При цьому за будь-яких умов та обставин строковики не направлятимуться для виконання завдань у зону проведення АТО. Про це під час брифінгу повідомив тимчасовий виконувач обов'язків начальника Головного управління персоналу Генерального штабу ЗС України полковник Марк Андрусяк.

Офіцер також зазначив, що наразі триває звільнення в запас військовослужбовців строкової військової служби, які відслужили встановлений термін.

— Звільненню підлягають 984 строковики, які мають вищу освіту. На сьогодні уже звільнено 60 відсотків від запланованого, — повідомив полковник Марк Андрусяк.

Також, за його словами, відповідно до указу Президента України, на початок травня заплановано звільнити близько 42 тисяч мобілізованих військовиків. Нині вже демобілізовано близько 80 відсотків від цієї кількості.

Водночас полковник Марк Андрусяк наголосив на незворотності курсу щодо професіоналізації війська. Посадовець повідомив, що враховуючи стійку позитивну динаміку залучення громадян на військову службу за контрактом, оборонне відомство планує щомісяця приймати на контракт до 6 тисяч осіб.

За його словами, нині на контрактну службу добираються передусім ті кандидати, які мають бойовий досвід або раніше служили у війську. Створено дворівневу систему відбору кандидатів — у військових комісаріатах та у навчальних центрах. При цьому пріоритет у комплектуванні надається бойовим частинам, які залучаються до виконання завдань у районі проведення антитерористичної операції.

Полковник Марк Андрусяк зазначив, що контракт зі Збройними Силами активно укладають, зокрема, військовослужбовці, призвані в ході четвертого етапу мобілізації.

З ПОЧАТКУ РОКУ ВЖЕ БЛИЗЬКО ЧОТИРЬОХ ТИСЯЧ ІЗ ЧИСЛА МОБІЛІЗОВАНИХ ЧЕТВЕРТОЇ ХВИЛІ ПІДПИСАЛИ КОНТРАКТ

— З початку року вже близько чотирьох тисяч із числа мобілізованих четвертої хвилі підписали контракт на проходження військової служби, — поінформував офіцер.

Загалом же, за його словами, з початку року до Збройних Сил України прийнято понад 23 тисячі військовослужбовців за контрактом.

Полковник Марк Андрусяк також зазначив, що більш привабливою контрактна служба стала після введення короткострокового контракту на шість місяців. Він діє для військовослужбовців строкової служби та мобілізованих, які відслужили не менше ніж 11 місяців, або осіб, звільнених із військової служби під час особливого періоду.

— Після закінчення терміну контракту солдат може звільнитися без додаткових вимог або, за його бажанням, продовжити службу, — наголосив офіцер і зазначив, що такий вид контракту уклали вже понад 2,5 тисячі військовослужбовців.

СОЦІАЛЬНИЙ І ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ВІЙСЬКОВИХ УДОСКОНАЛЯТЬ

Про роботу з удосконалення законодавства про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей, яка триває в Міністерстві оборони України, повідомив директор Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України полковник Валентин Федічев.

Офіцер розповів, що нині у військовому відомстві опрацьовуються законопроекти «Про внесення змін до статті 12 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей», яким запроваджуються норми щодо виплати компенсації за піднайом житла для контрактників, а також «Про внесення змін до статті 10–1 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» щодо надання військовослужбовцям грошової компенсації за невикористану щорічну основну відпустку та надання відпустки трьома частинами замість двох.

Також, за словами директора департаменту, триває робота над проектом постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення», якою буде суттєво удосконалений порядок надання статусу учасника бойових дій. Таким чином буде відновлена соціальна справедливість і відповідний статус отримуватимуть саме ті військовослужбовці, які безпосередньо брали участь у бойових діях.

СИСТЕМУ КАДРОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ РЕФОРМУЮТЬ

Про реформу системи кадрового менеджменту, яка сприятиме якісному комплектуванню українського війська, розповів під час спілкування з журналістами тимчасовий виконувач обов'язків начальника відділу формування військової кадрової політики Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України Віталій Бабіч.

Він, зокрема, зазначив, що в межах реформи кадрової політики планується привести співвідношення між вищим, старшим та молодшим офіцерським складом Збройних Сил України у відповідність до стандартів НАТО, а саме: генерали та адмірали — 0,2–1,9 відсотка, старші офіцери — 39 відсотків, молодші офіцери — 60,8 відсотка. Так, у США та Польщі чисельність генералів і адміралів становить 0,07 відсотка від загальної чисельності особового складу, у Німеччині — 0,09 відсотка, Франції — 0,15 відсотка, Італії та Великій Британії — 0,26 відсотка.

— Нещодавно указом Президента України кількість генералів у Збройних Силах України зменшена на 6 посад і нині становить 0,06 відсотка від чисельності війська. У подальшому кількість вищого офіцерського складу буде оптимізовано при переході органів військового управління на «J-структуру», прийняту в штабах збройних сил країн НАТО, — розповів Віталій Бабіч.

Щоб досягти запланованих показників, у оборонному відомстві планується удосконалити нормативно-правові, програмні та керівні документи щодо прогнозування та планування потреб Збройних Сил України у кадрових ресурсах.

— Чисельність посад зі штатною посадовою категорією «полковник» планується зменшити з 6,9 до 4,4 відсотка. Окрім того, близько 2-х тисяч молодших офіцерських посад буде замінено на посади сержантського та старшинського складу, — повідомив Віталій Бабіч.

Водночас, передбачається збільшення чисельності працівників Збройних Сил України шляхом заміни деяких посад військовослужбовців на цивільний персонал. Це посади адміністративного, медичного, юридичного, фінансового профілю, а також матеріально-технічного забезпечення.

ПРО ЗАПЛАНОВАНІ ЗМІНИ В СИСТЕМІ ГРОШОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Стимулювання до укладання контрактів із військовим відомством відбувається за різними напрямами. Про суттєві зміни в системі грошового забезпечення військовослужбовців розповів під час брифінгу заступник директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України полковник Сергій Галімський.

За його словами, частка основних видів грошового забезпечення українського військовослужбовця нині становить лише 15 відсотків від суми грошового утримання. Решта — це додаткові види грошового забезпечення. Тим часом в арміях провідних країн світу частка основних видів грошового забезпечення становить не менше ніж 70 відсотків. Тому в Міністерстві оборони напрацьовано проект постанови уряду, який передбачає збільшення посадових окладів і окладів за військове звання, а також скасування близько 15 додаткових видів грошового забезпечення.

— Зробити це планується цього року, а вже наступним етапом упорядкування грошового забезпечення до 2020 року передбачається встановлення прямої залежності розмірів грошового забезпечення військових від затвердженої в державі мінімальної заробітної плати, — повідомив посадовець.

Також заступник директора Департаменту фінансів Міністерства оборони України сповістив, що з 1 січня 2017 року протягом 4-х років планується провести поетапний перерахунок пенсій військовослужбовців.

— У такий спосіб система грошового забезпечення буде адаптована до стандартів НАТО та відповідатиме вимогам сьогодення. Це буде значним стимулом для військовослужбовців продовжувати службу за контрактом, — підсумував полковник Сергій Галімський.

Іван СТУПАК

«СТУГНА» І «КОРСАР» ВИСОКОТОЧНО ВРАЖАЮТЬ ЦІЛІ

Практичні стрільби вкотре довели ефективність застосування цих переносних протитанкових ракетних комплексів

Переносний протитанковий ракетний комплекс «Стугна» здатний вражати цілі на відстані до 5 кілометрів

На одному із загальновійськових полігонів вітчизняного війська, що у смт Дівички на Київщині, Президенту України — Верховному Головнокомандувачу Збройних Сил України Петру Порошенку були презентовані як нові, так і модернізовані зразки озброєння, військової техніки, сучасних засобів зв'язку, автоматизованих систем управління вогнем ракетних і артилерійських підрозділів. Зокрема, главу держави ознайомили із командним пунктом автоматизованого центру управління вогнем за стандартами НАТО, системою розвідки та управління вогнем на основі безпілотних літальних апаратів, модернізованою системою залпового вогню БМ-21М «Верба», розвідувальним комплексом БпАК Fly Eye та іншими зразками ОВТ.

Під час практичних стрільб Петру Порошенку продемонстрували ефективне застосування переносних протитанкових ракетних комплексів (ПТРК) «Стугна» та «Корсар», розроблених вітчизняним Державним підприємством «Державне київське конструкторське бюро «Луч». Перший зі згаданих ПТРК призначений для ураження нерухомих і рухомих сучасних броньованих цілей, які мають комбіновану, рознесену чи монолітну броню, зокрема й із динамічним захистом, а також малорозмірних цілей типу дот, танк в окопі, легкоброньованих об'єктів та гелікоптерів. Його особливістю є можливість наведення ракети на ціль із закритих позицій та сховищ, що знижує ризик знищення навідника зворотним вогневим ударом противника.

ОСОБЛИВІСТЬ ПТРК «СТУГНА» — МОЖЛИВІСТЬ НАВЕДЕННЯ РАКЕТИ НА ЦІЛЬ ІЗ ЗАКРИТИХ ПОЗИЦІЙ

У комплексі використовується тринога, дальність максимальної стрільби становить 5 кілометрів. Він має на озброєнні «важку ракету», яка важить лише 22 кілограми. Щоправда, є й інша ракета калібру 152 мм з бойовою частиною вагою 9 кілограмів для варіанта комплексу, який встановлюється на БТР. До речі, цей ПТРК уже прийнятий на озброєння вітчизняного війська.

Своєю чергою ПТРК «Корсар» призначений для ураження нерухомих і рухомих броньованих цілей з будь-якими видами і типами броні — танків, бронетранспортерів, швидкісних десантних катерів, а також малорозмірних цілей — дотів, вертольотів, безпілотників. Дальність стрільби цього ПТРК — до 2,5 км. Ракета, що летить по лазерному променю, керована. При цьому маса української ракети в контейнері — 13,5 кг. Ракета «Корсара» вистрілюється з плеча, її потужності достатньо для знищення практично всіх існуючих видів бронетехніки, а керованість забезпечує до 100% ураження цілі.

За словами Секретаря РНБО України Олександра Турчинова, практичні стрільби вкотре довели «високу ефективність застосування вітчизняних протитанкових ракетних комплексів та точність ураження цілей».

Сергій ВОРОНКОВ

«БАРС» Є БАЗОВОЮ ПЛАТФОРМОЮ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ АРМІЙСЬКОЇ РОЗВІДКИ

На Львівщині начальник Генерального штабу ЗС України здійснив раптову перевірку бойової готовності одного з підрозділів

Армійські розвідники під час тактико-спеціального двостороннього навчання з бойовою стрільбою

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України генерал армії України Віктор Муженко у Міжнародному центрі миротворчості та безпеки на Львівщині здійснив раптову перевірку бойової підготовки та злагодження одного з окремих підрозділів армійської розвідки.

Основною метою заходу було визначити ефективність нововведень у процесі бойової підготовки військ, які запроваджуються з урахуванням досвіду АТО та переходу українського війська до стандартів підготовки військовослужбовців армій провідних європейських країн.

Армійські розвідники під час тактико-спеціального двостороннього навчання з бойовою стрільбою на різних ділянках місцевості продемонстрували дії розвідувального підрозділу в ході оборонного бою з переходом до рейдових дій. Під час заняття відпрацьовувалися не лише навички командирів управління боєм і тактичні дії особового складу, але й психологічна стійкість та фізична витривалість особового складу при веденні бойових дій.

Начальник Генерального штабу ЗС України генерал армії України Віктор Муженко наголосив, що запроваджені у навчальний процес інновації загалом позитивно впливають на рівень навчання воїнів.

— Солдати та офіцери демонструють добрий рівень підготовки та схвально відгукуються про нові запровадження. На найближчому етапі ця система не потребуватиме перегляду, — зазначив він.

Начальник Генерального штабу — Головнокомандувач Збройних Сил України також зауважив, що армійські розвідники тренуються з використанням елементів навчальної програми, яка має назву «Бойова Армійська Система». Скорочено — «БАРС».

Розроблена фахівцями ЗС України з урахуванням провідного світового досвіду для підрозділів Сил Спеціальних Операцій, вона є своєрідною базовою платформою для підготовки армійської розвідки, спецпризначенців та частин ВДВ. Система передбачає заняття зі спеціальної тактики, застосування зброї, вогневої підготовки тощо. Генерал армії України Віктор Муженко підкреслив, що з часом система доповнюватиметься новими елементами, а також інтегруватиметься у навчальний процес усіх видів та родів військ Збройних Сил України. Зараз базовий курс триває близько двох місяців. Згодом для досягнення максимальної ефективності термін підготовки збільшать до трьох місяців.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

Про зустріч з ветеранами Ігорем Васильєвим, Михайлом Угрімовим та Іваном Щелконоговим (зліва направо) учні школи селища Гора Бориспільського району пам'ятатимуть довго

ДЯКУЄМО ВАМ ЗА ПЕРЕМОГУ!

У кожного з ветеранів Другої світової є своя історія з війни

Коли розпочалася Друга світова війна, Ігор Васильєв, Михайло Угрімов та Іван Щелконогов були ще зовсім юні. Їхні долі унікальні й водночас дуже схожі між собою. Їм довелося винести на своїх плечах весь тягар воєнного лихоліття. Сьогодні цим ветеранам уже за дев'яносто. Попри поважний вік, вони тримаються бадьоро, на життя не жаліються, навіть жартують. У кожного своя історія про ту війну.

Капітан у відставці Ігор Васильєв перший день війни зустрів у Києві. Родина Васильєвих тоді мешкала в центрі міста. Влітку Ігор Васильович любив спати на балконі. І однієї ночі раптово пролунали вибухи. Він почув їх першим і спочатку подумав, що це військові навчання. Але коли побачив, що з заводу «Більшовик» піднявся густий дим, зрозумів — війна…

Потім була евакуація до Свердловська. У 1943 році він вступив до місцевого індустріального інституту. Саме тоді й отримав звістку про загибель на фронті рідного брата.

— Смерть Василя змінила мене. Я не міг залишитися в тилу й покинув інститут. Але відразу на фронт не потрапив — мене направили вчитися до першого авіатехнічного училища, — згадує ветеран.

Але не дочекавшись випуску, ще курсантом він потрапив до 10-ї повітряної армії, став авіаційним механіком.

Ігор Васильович пригадав, що в його ескадрильї були літаки Пе-2 і катастрофічно не вистачало бортових кулеметників. Тоді курсант-механік став ще й повітряним стрілком-радистом. Загалом на його рахунку 15 бойових вильотів. Своїми влучними пострілами він записав на рахунок свого екіпажу декілька збитих ворожих «месерів». У грудні 1944-го його відізвали до училища, і він закінчив навчання.

А товариш Ігоря Васильовича полковник у відставці Михайло Угрімов почав боротьбу з фашистськими окупантами ще у 14-річному віці.

Він згадує, що на початку війни фашисти закидали у наш тил багато диверсантів, яких він разом з односельчанами виловлював. Разом із однодумцями він поширював інформаційні листки, в яких спростовував інформацію гітлерівців про те, що Червона армія вже повністю розбита і Москва капітулювала. Місцевому населенню було дуже важливо знати, що боротьба триває. Також він був ще і зв'язковим у підпільному русі спротиву.

Потрапивши до регулярної армії, Михайло Угрімов воював з японцями, пройшов піхотинцем усю Маньчжурію. У його пам'яті закарбувався запеклий бій з японцями у гірській ущелині. «Самураї» стріляли з усіх сторін. Напад відбили, але наші втрати були страшні.

— На руках у мене загинув бойовий товариш Олексій Боровик. Ми тоді втратили 217 побратимів. А мене поранило. Цей епізод я нещодавно пригадував разом зі своїм товаришем з Луганська Микитою Полковниковим, який розшукав мене в Києві. Нас, свідків цих подій, напевно, залишилося тільки двоє, — розповів ветеран.

Ще один наш співрозмовник — Іван Щелконогов. Він розпочав свою службу в 25-й артдивізії Першого українського фронту. Після звільнення Львова його частина пішла на Польщу. Далі були Краків, форсування Одра і, нарешті, Берлін.

ВЛУЧНИМИ ПОСТРІЛАМИ ІГОР ВАСИЛЬЄВ ЗАПИСАВ НА РАХУНОК СВОГО ЕКІПАЖУ ДЕКІЛЬКА ЗБИТИХ ВОРОЖИХ «МЕСЕРІВ»

2 травня 1945 року при штурмі Берліна майже на сходинках рейхстагу Іван Васильович зазнав поранення. Після лікування в медсанбаті повернувся до строю і зі своєю частиною виходив на Батьківщину через Австрію, Чехословаччину та Угорщину. Він зізнався, що це були найкращі часи, адже тоді він остаточно усвідомив, що це перемога!

Зустріч з учасниками тих буремних подій відбулася у символічному місці — Національному музеї історії України у Другій світовій війні. Під час нашої розмови до ветеранів підходили учні школи селища Гора, що в Бориспільському районі на Київщині.

Вони роздивлялися ордени та медалі, які прикрашали груди цих поважних літніх людей. Про те, що вони ветерани Другої світової війни, діти знали. Можливо, підказала вчителька, яка стояла поруч, або ж батьки розповіли. Та головне не це. Найважливіше, що всі вони, прощаючись, говорили одну фразу: «Дякуємо вам за Перемогу!»

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

СТРАШНІ НАКАЗИ ЗАГАРБНИКІВ ЗАКІНЧУВАЛИСЯ ОДНІЄЮ ФРАЗОЮ: «ЗА НЕВИКОНАННЯ — РОЗСТРІЛ!»

Життя ветеранів надзвичайно складне. Кожен з них пройшов війну та знає справжню ціну життя. Вони — герої, які захищали нашу Батьківщину та наближали славетний День Перемоги. Одним із них є учасник бойових дій, ветеран Другої світової війни генерал-майор у відставці Олександр Журавель.

Олександр Федорович народився 7 квітня 1926 року в селі Короп Чернігівської області у звичайній сільській родині. По закінченні 7-го класу 21 червня 1941 року разом з братом Миколою повернувся до рідного села на літні канікули. Проте вже наступного дня його односельців приголомшила страшна звістка про початок війни.

У серпні 1941 року село Короп було захоплене гітлерівцями, й одразу ж на стовпах та парканах з'явилися страшні накази гітлерівців, які закінчувалися однаково: «За невиконання — розстріл!»

Комендант наказав усім селянам працювати на рейх. Найстрашнішим для хлопця було бачити, як вбивають невинних людей. Так, 1942 року в селі розстріляли 140 людей лише тому, що вони були євреями.

Через рік після звільнення цієї території від гітлерівських загарбників у серпні 1943 року військкомати поставили на облік молодих людей 1924–1926 років народження та зарахували до районного винищувального батальйону. Після короткої військової підготовки всіх призвали до Червоної армії. Частину новоспечених військових відправили на Далекий Схід, решту — до запасного полку в Чернігів.

Олександр Федорович потрапив до кулеметної роти запасного полку. Згадує, що кулеметникам було важче, ніж мінометникам або автоматникам, оскільки вивчення матеріальної частини кулемета «Максим» чергувалося з марш-кидками та підготовкою бойових позицій.

У червні 1944 року 6-та стрілецька бригада, в якій служив Олександр Федорович у складі військ 1-го Білоруського фронту, готувалась до боїв з фашистськими загарбниками.

Зі сльозами на очах Олександр Федорович згадує: «Наша бригада в червневих боях 1944 року зазнала значних втрат, загинуло багато моїх земляків. Саме там отримав важке поранення в живіт і мій фронтовий друг Митя Дорошенко. А згодом мене та інших хлопців перекинули до кордону з Польщею».

Далі були важкі місяці війни. Спочатку бригада форсувала Західний Буг, а потім у складі 69-ї армії 1-го Білоруського фронту визволяла від гітлерівців польське місто Люблін. Після Вісло-Одерської операції 1945 року війська 1-го Білоруського фронту вийшли до кордону з Німеччиною, де почали переукомплектовувати деякі підрозділи.

Ветеран Другої світової війни генерал-майор у відставці Олександр Журавель

У той час серед командирів почали ширитися чутки про можливе відправлення військ на Далекий Схід за підсумками Ялтинської конференції. Наприкінці квітня військову частину, в якій служив Олександр Федорович, направили в селище Шкотово у Примор'ї. Саме в дорозі, у залізничних вагонах військові дізналися радісну звістку про перемогу. Проте кожен з них розумів, що для них війна ще не закінчилася.

Олександр Федорович брав участь у війні проти Японії, де отримав важке поранення та контузію. У госпіталі його поставили на ноги. Здавалося, що після закінчення Другої світової війни мрії юнака про офіцерську кар'єру будуть втілені, адже до вступу у військове училище — декілька кроків. Однак Олександру Журавлю довелося пройти нові випробування. Хлопцю, який прослужив 7 років строкової служби, відмовляли у вступі до військового училища, адже він упродовж двох років перебував на окупованій території в рідному селі Короп.

Проте Олександр Журавель не здався. Зібравши необхідні документи, 1951 року вступив на курси лейтенантів фінансової служби, які закінчив з відзнакою та званням лейтенанта. Саме так і розпочалася його офіцерська служба, яка тривала 35 років. За цей час Олександр Федорович служив у найвіддаленіших куточках країни — на Чукотці, на Камчатці, а згодом у Ленінграді. І лише 1957 року здійснилася найзаповітніша мрія Олександра Журавля — він вступив на військовий факультет при Московському фінансовому інституті. Круті щаблі офіцерської кар'єри від лейтенанта до генерал-майора Олександр Журавель подолав з честю та гідністю.

Нещодавно Олександр Журавель відсвяткував 90-річний ювілей. Хочеться побажати ветерану міцного здоров'я, довгих років життя, натхнення та успіхів. Низький уклін та безмірна вдячність вам, Олександре Федоровичу, за Перемогу!

Олена КРУГЛЄНЯ

ДОДАВ СОБІ ДВА РОКИ, АБИ НАБЛИЗИТИ КІНЕЦЬ ВІЙНИ

Як навідник 82-мм міномета Йосип Василенко пройшов бойове хрещення майже відразу після прибуття на фронт

Йосип Василенко

12 років тому під час святкування річниці Великої Перемоги у столичному сквері мою увагу привернув ветеран зі старшинськими погонами на вицвілій гімнастерці. В одній руці він тримав тюльпани з гілкою бузку, іншу міцно стискав онук.

— Артилерист Василенко, — з усмішкою відповів ветеран на моє вітання. Розговорилися. Доля фронтовика Йосипа Василенка виявилася цікавою, але непростою. Він чимсь нагадував мого батька, теж фронтовика, тому, мабуть, наша зустріч переросла у дружбу, яка триває й донині.

...Дитячі та юнацькі роки Йосип Василенко провів у Старосамбірському районі Львівщини. Йому було дванадцять, коли 22 червня 1941 року почалася війна. Розруха та злидні змусили хлопця податися на заробітки до Рівненської області.

— Чомусь старі люди казали, що на Рівненщині можна більше на хліб заробити, — ділиться спогадами Йосип Сергійович. — Ми жили скрутно, то батьки мене благословили на пошуки кращої долі.

На Рівненщині з розмов місцевих жителів Йосип дізнався, що неподалік у лісах діють партизанські загони. За допомоги нових друзів хлопець потрапив до одного з них.

Худорлявого прудкого хлопця часто задіювали в розвідувальних рейдах, диверсійних операціях, використовували як зв'язківця. І хоча був чималий ризик потрапити до гестапівської катівні, Йосип ніколи не відмовлявся навіть від найризикованіших завдань.

У лютому 1944 року під час визволення Рівненщини від фашистів Василенко захворів. Його на прохання партизанів поклали на лікування у військовий шпиталь, який дислокувався в Дубному. А коли юнак одужав, вже не зміг знайти свій загін — партизани влилися до регулярних частин.

— Довго не розмірковував, — розповідає Йосип Сергійович. — Пішов до військкомату і попросився на фронт. Спитали про документи, я відповів, що згоріли під час боїв.

Василенкові лише в травні того року мало виповнитися п'ятнадцять років. Та він не змигнувши оком додав собі два роки й умовив офіцера надати йому припис до будь-якої військової частини.

Прискорений курс молодого бійця Йосип Василенко проходив у Марійській автономній республіці. Жили взводами у звичайнісіньких землянках, а заняття у вогневому містечку тривали з ранку до пізнього вечора.

Після складання присяги прискорено навчених бійців завантажили у вагони і відправили на Захід. Йосип у складі мінометного батальйону потрапив на 3-й Білоруський фронт.

— Як навідник 82-мм міномета бойове хрещення пройшов майже відразу після прибуття на фронт, — пригадує ветеран. — Тільки ми облаштували позиції, як налетіли «месери». Наліт авіації тривав впродовж години, я вже думав, що не виживу в тому пеклі. Літаки відбомбилися, тоді в наступ пішла ворожа піхота. І тут просто із землі почали «оживати» наші бійці. Де тільки ті сили взялись для контрнаступу, але фашистів не лише зупинили, а й відігнали на добрий десяток кілометрів.

У складі свого мінометного батальйону Йосип з боями дійшов до Східної Пруссії. А звідти військову частину, в якій воював Василенко, відправили на Далекий Схід, де розпочиналася війна з імперіалістичною Японією. Ешелони через усю країну прямували до Комсомольська-на-Амурі.

— Звідти нас переправили до порту Ваніно на узбережжі Татарського проливу, а потім на острів Сахалін, — поринає у спогади Василенко.

— Не пошкодували тоді, що приписали собі два роки? — запитую Йосипа Сергійовича.

— Я про те й не думав, — зізнається фронтовик. — А чи побував би я на Далекому Сході, коли б не війна?

На Сахаліні Василенкові довелося перекваліфікуватися з навідника міномета на навідника 152-мм гаубиці. Саме артилерія відіграла визначальну роль у перемозі над Квантунською армією.

Але з капітуляцією Японії у вересні 1945 року не закінчилася військова кар'єра артилериста з України. Служба для Йосипа не була тягарем, навпаки, йому подобалися армійський порядок, дисципліна. Не випадково вимогливого і хазяйновитого Василенка командування призначило старшиною батареї. А довгоочікувана демобілізація настала лише 1952 року.

— Приїхав до рідного села, а хати немає, — розповідає Йосип Сергійович. — Односельці повідомили, що під час боїв за село в неї влучила бомба, тож, напевно, вся сім'я загинула.

Та Йосип не втрачав надії розшукати когось з рідних. Якось 1992 року після відпочинку в прикарпатському санаторії він заїхав до рідного села відвідати знайомих. Земляки йому й розповіли, що кілька років тому до села приїжджав його молодший брат Петро. Того ж року вони зустрілися після 50-річної розлуки.

8 березня 1959 року на весіллі друга в Радомишлі, що на Житомирщині, очі досвідченого артилериста без зайвих оптичних пристроїв розгледіли вродливу та веселу дівчину Женю.

ЙОСИП ВАСИЛЕНКО ЧЕРЕЗ 50 РОКІВ ЗУСТРІВ МОЛОДШОГО БРАТА ПЕТРА

— То був мій найвлучніший постріл, — усміхається ветеран. — Як кажуть: бац-бац і в точку.

— Я й досі не можу зрозуміти, чим я так сподобалася стрункому та серйозному фронтовому старшині, — відгукується на жарт чоловіка Євгенія Захарівна.

Молоде подружжя поселилося в Києві, де працював і мешкав у одному з гуртожитків бойовий старшина. А згодом сім'я Василенків стала вдвічі більшою — на світ з'явилися сини-близнюки Сашко та Віктор.

Йосип Сергійович вважає себе людиною щасливої долі — разом з дружиною виховали прекрасних синів, допомогли стати на крило онукам, багато років віддав роботі в Інституті сорбції та проблем ендоекології Національної ачкадемії наук України. Якось з нагоди чергової річниці Перемоги керівник оборонного відомства присвоїв Василенкові звання «лейтенант».

— Я подякував керівництву Міноборони за увагу до мене, — говорить Василенко. — Але для себе вирішив, що старшинські погони не зніматиму, вони мені дорожчі...

Через все життя зберіг вірність і погонам, і гімнастерці, і українській землі Йосип Василенко. 9 травня до численних привітань на адресу фронтовика, як завжди, приєднаюсь і я. Того дня Йосипу Сергійовичу за паспортом має виповнитися 91 рік. Але ми ж знаємо, що він додав собі два роки, аби наблизити час Перемоги...

Олександр ТЕРЕВЕРКО

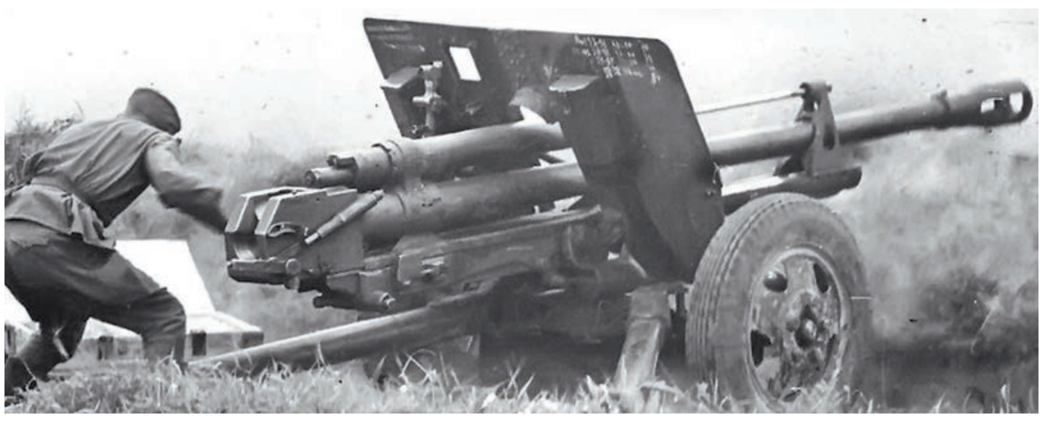
ЗБРОЯ ПЕРЕМОГИ, АБО ЧИМ ВОЮВАЛИ У ДРУГУ СВІТОВУ

Найкраща 76-мм гармата Другої світової

«Думка, що ЗІС-3 — найкраща 76-мм гармата Другої світової війни, абсолютно виправдана, — говорив німецький професор Вольф — колишній керівник відділу артилерійських конструкцій. — Можна без перебільшення стверджувати, що це одна з найгеніальніших конструкцій в історії ствольної артилерії».

Радянська 76-мм дивізійна гармата зразка 1942 року ЗІС-3 була випущена в кількості, що перевищує 103 000 екземплярів і стала наймасовішим артилерійським озброєнням Другої світової, значно випередивши за цим параметром свого умовного конкурента — протитанкову гармату РАК-40.

Серед польових гармат їй не було рівних за маневреністю, потужністю, темпом стрільби, точністю й далекобійністю.

УСІ ТРИ БРАТИ МАЛЯРЕНКИ ДІЙШЛИ ДО БЕРЛІНА

Їхній загальний військовий стаж становив понад 80 років

Є таке українське прислів'я: «Яка хата — такий тин, який батько — такий син». На мою думку, воно влучне щодо козацького роду Маляренків. І хоча їхнє прізвище має мирне забарвлення, переважна більшість чоловіків з цього роду виконували військовий обов'язок. Так, понад 110 років тому відбулася козацька рада, на якій вирішили направити на військову службу козака Устина Маляренка. Той понад 13 років був солдатом. Під час війни з Японією воював у піхоті, був поранений. За мужність і відвагу, виявлені в боях під час Першої світової, його нагородили двома Георгіївськими хрестами. Вірність військовому обов'язку від Устина Олексійовича успадкували троє його синів — Максим, Василь та Іван. Їхній спільний стаж служіння Вітчизні становить понад 80 років. Усі вони були учасниками Другої світової війни і переможно дійшли у травні 1945 року до Берліна.

Старший брат Максим пройшов випробування двома війнами — радянсько-фінською і Другою світовою. Він воював під Сталінградом, штурмував Берлін, очолюючи саперний підрозділ, був нагороджений трьома бойовими орденами. На жаль, через фронтові рани Максим Маляренко рано пішов із життя.

Справу Максима продовжили брати-близнюки Василь та Іван Маляренки. Кажуть, що доля таких братів буває схожою. У цьому переконує їхній життєвий шлях. Обидва — полковники у відставці, обидва служили у танкових військах. А на їхній парадній формі багато однакових орденів та медалей. Адже вони пліч-о-пліч пройшли кривавими дорогами війни з нацистською Німеччиною до Берліна.

Брати Маляренки (ліворуч Василь Устинович)

Ще в дитинстві брати Василь та Іван були привчені самостійно йти стежиною життя. У рідному селі була лише початкова школа. Тому в 5–7 класах вони навчалися далеко від рідної домівки. Хлопці наймали хату без світла, спали на печі, харчувалися лише раз на добу. Але навчалися добре. А Іван як відмінник першим у селі був премійований путівкою до піонерського табору. Закінчивши сім класів, брати вступили на курси механізаторів. У 16 років вони сіли за важелі тракторів і почали тяжко працювати.

ПІД ЧАС ШТУРМУ БЕРЛІНА ВАСИЛЬ МАЛЯРЕНКО ПІДБИВ П'ЯТЬ БРОНЬОВАНИХ МАШИН ВОРОГА. ЗА ЦЕ ЙОГО ПРЕДСТАВИЛИ ДО ОРДЕНІВ ЧЕРВОНОЇ ЗІРКИ І ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

Коли братам-близнюкам виповнилося по 17 років, їх призвали на військову службу. 1944 року вони закінчили навчання у снайперській школі й у складі маршової роти відбули на фронт. Звідти їх направили на курси навідників самохідно-артилерійських установок САУ-76. Ці бойові машини вони отримали на початку 1945 року. Брати служили в одній батареї: Василь був навідником САУ командира батареї капітана Синякова, а Іван — командира взводу лейтенанта Надеждіна. Пригадуючи бої на підступах до Берліна, Василь Устинович розповідав: «Фашисти створили тут потужну оборону. Щоб виявити її вогневі точки, командування на базі кожної дивізії, яка йшла в наступ, створило батальйони для проведення розвідки боєм. Один із таких підрозділів посилили батареєю САУ, в якій воювали ми з братом. Під час штурму Берліна я підбив п'ять броньованих машин ворога. За це мене представили до орденів Червоної Зірки і Червоного Прапора. Останній отримав через 17 років після війни. Поряд зі мною воював брат Іван. Він теж підбив кілька машин противника, був поранений у голову, але не залишив поле бою. Коли снаряд влучив у його самохідку і вона загорілася, він витяг з неї механіка-водія, врятувавши йому життя. За цей подвиг Іван Устинович нагороджений орденом Слави. На той час ми були старшими сержантами».

Після перемоги брати ще майже чотири роки служили строкову в одній частині на території Німеччини. А потім вирішили стати офіцерами. 1949 року вони вступили до Київського військового училища. Командування врахувало бойовий досвід і відмінне навчання Василя та Івана Маляренків і залишило лейтенантів-випускників при училищі. Василя призначили командиром навчального танкового взводу, а Івана очолив комсомольську організацію батальйону курсантів. Потім шляхи братів розійшлися. Вони зустрілися в Києві, коли звільнилися в запас. Тут вони активно долучилися до військово-патріотичного виховання молоді. Іван Устинович став членом президії організації інвалідів війни міста Вишневе, а Василь Устинович — членом ради ветеранів того столичного військового училища, яке свого часу закінчив разом із братом. На всеукраїнському конкурсі «золотих подружжів» Василь Устинович і його дружина Галина Семенівна були нагороджені почесною грамотою. Обох братів з нагоди 70-річчя визволення Києва від фашистських загарбників нагородили орденами Богдана Хмельницького.

Роки, як відомо, не жаліють нікого. Нині Іван Устинович хворіє — на стані здоров'я позначилися фронтові рани. Окрім того, він тяжко пережив смерть дружини. Тепер ним опікуються і доглядають Галина Семенівна та Василь Устинович. Вони постійно відвідують фронтовика, допомагають словом і ділом. Зокрема, Василь Маляренко присвятив братові вірш про спільну участь у боях за взяття Берліна.

Ось такі вони брати Маляренки — творці Перемоги. Ніби про них складено пісню про дружбу. Дещо перефразувавши її рядки, можна сказати так: якщо радість на двох одна, то на двох і біда одна. Хоча більша частина їхнього життя осяяна однією щасливою зіркою…

Володимир ТКАЧЕНКО

ЗБРОЯ ПЕРЕМОГИ, АБО ЧИМ ВОЮВАЛИ У ДРУГУ СВІТОВУ

Т-34 — наймасовіший танк у світі

Т-34 був прийнятий на озброєння Червоної армії у грудні 1939 р. Він за бойовими показниками значно перевершував усі зарубіжні середні й навіть важкі танки того часу. Новий танк відрізнявся від попередніх не тільки кращими маневреністю і швидкістю, а й новим корпусом оригінальної форми. Похиле розміщення броньових листів було передовим технічним винаходом, який значно підвищив захищеність танка від снарядів противника. Висока потужність двигуна, значне озброєння, великий запас ходу, мінімальний тиск на ґрунт — ось основні позитивні якості цієї машини. Треба додати до цього ще і простоту конструкції, яка полегшувала масове виробництво танка у складних воєнних умовах.

Відомості про незвичайний танк викликали справжню паніку в фашистів, які готувались до війни. Гітлер навіть віддав розвідці наказ знайти та викрасти конструктора, щоб дізнатися секрет виробництва танка.

У січні1945 р. танк Т-34/85 став головною ударною силою радянських танкових частин. Після Другої світової війни «тридцятьчетвірки» майже до кінця 50-х років були основою бронетанкових військ Червоної армії. Загалом було виготовлено понад 35 тисяч Т-34/85, а якщо додати сюди танки Т-34/76 — 70 тисяч, то можна вважати, що «тридцятьчетвірка» була найчисленнішою бойовою машиною у світі.

«НАЙСТРАШНІШИМ ПІД ЧАС ВІДСТУПУ БУВ ПЛАЧ ЖІНОК. ПЛАКАЛА УКРАЇНА...»

На початку війни, відступаючи теренами України, Червона армія втратила понад 50 відсотків особового складу. При цьому в полон потрапили мільйони червоноармійців

22 червня. Світанок. Мільйони українців додивляються ранкові сни, ще не знаючи, що починається найкривавіша в історії людства війна: у двобої зійдуться два тоталітарні режими — фашистський і комуністичний. На позиції червоноармійців падають артилерійські снаряди: після артпідготовки гітлерівці на човнах форсують Західний Буг, намагаючись вклинитися в розташування наших частин і підрозділів.

— Під ранок я прокинувся від вибухів, — розповідає Олександр Матвійчук — колишній боєць 75-го артилерійського полку, що дислокувався неподалік радянсько-польського кордону. — Прокинулися, звісно, й інші солдати. Ми нічого не розуміли. Запитавши офіцера, почули: «Війна, хлопці, війна…»

Боєць Матвійчук хотів поцікавитися в політрука, яка може бути війна, коли він сам кілька днів тому на політзаняттях говорив: «Ніякої війни не буде, бо вона не потрібна ні німецькому, ні радянському народам». Але в цю хвилину неподалік вибухнув черговий снаряд, усе заволокло димом і стало не до запитань…

З перших днів війни бійці й командири окремих частин чинили ворогу спротив. Проте більшість із них панічно відступали, і ворог просувався у глибину України.

Чому ж так сталося, що Червона армія, яка, за словами Сталіна, збиралася воювати на чужих територіях і малою кров'ю, змушена була проливати її на власній, та ще й тікаючи? Чимало істориків та експертів дотримуються спільної думки, що в цьому був винний тодішній компартійний режим, який не лише не підготував країну до війни, а й знищив тисячі командирів Червоної армії, також і високого рангу. Ті, кому пощастило вижити, як згадував після війни Георгій Жуков, «не вміли воювати».

Інший радянський воєначальник — маршал Конєв незадовго до смерті зізнавався, що влітку 1941-го «фашисти пройшлися українською землею, як на параді».

Зважаючи на одкровення радянських маршалів, залишається погодитися з пілотом-винищувачем «Люфтваффе» Хайнцем Кноке, який так згадував свою участь у вторгненні на радянську територію:

«Наші армії всюди просуваються вперед, росіяни заскочені зненацька. Тисячі «іванів» швидко відступають, що перетворюється на панічну втечу… Успіхи нашої армії виявилися несподіваними. Росіяни не можуть зупинити наш наступ. Ми намагаємося розбивати вщент їхні частини, які відступають. Їхні знання з тактики бою примітивні…»

ОКУПУВАВШИ УКРАЇНУ, ФАШИСТИ СТВОРИЛИ БЛИЗЬКО 200 КОНЦТАБОРІВ, ДЕ ЗНИЩИЛИ МАЙЖЕ 2 МІЛЬЙОНИ ВІЙСЬКОВОПОЛОНЕНИХ

А ось як описав у своїх щоденниках ті трагічні дні відомий режисер Олександр Довженко:

«Боже мій, скільки нещастя народу принесли наші тупоголові воєначальники і скільки ще принесуть! Вони будуть карати ні в чому не повинний народ за те, що не вміли командувати і тікали з орденами під хвостами у кобил… Найстрашнішим під час відступу був плач жінок. Плакала Україна… Дівчата — краса землі нашої. З невимовним сумом дивились вони нам услід. Білі обличчя їхні і білі губи сухі, як у ангелів-архістратигів».

Історики кажуть, що під час відступу теренами України Червона армія втратила понад 50 відсотків особового складу. При цьому в полон потрапили мільйони червоноармійців. Окупувавши Україну, фашисти створили близько 200 концентраційних таборів, де знищили майже 2 мільйони військовополонених.

Бабин Яр став місцем масових розстрілів мирного населення, військовополонених, учасників міського підпілля. Лише протягом 2-х днів — 29 і 30 вересня 1941 року — нацисти знищили тут майже 34 тисячі євреїв. Розстріли у Бабиному Яру тривали до останніх днів окупації Києва. На думку дослідників Голокосту, тут було розстріляно близько 200 тисяч людей. А скільки таких Бабиних Ярів було по всій Україні? Тисячі…

Сергій ЗЯТЬЄВ

КОЛИШНІЙ ПРЕМ'ЄР-МІНІСТР ВЕЛИКОБРИТАНІЇ СЕР УЇНСТОН ЧЕРЧІЛЬ:

«БЕЗ УКРАЇНЦІВ СТАЛІН НІЗАЩО НЕ ВИГРАВ БИ ЦІЄЇ ВІЙНИ»

У путінській Росії усіляко вип'ячують роль росіян у перемозі над нацизмом. Мовляв, це саме вони розгромили найсильнішу армію світу — вермахт. А останнім часом ще й принижують роль українців у Другій світовій війні. Але історичні факти переконливо доводять протилежне.

Нагадаю, що 7 командувачів фронтами й арміями були етнічними українцями, як і 200 генералів, котрі командували корпусами, дивізіями, обіймали високі посади у наркоматі оборони та Генеральному штабі. До лав армії було мобілізовано понад 6 мільйонів мешканців Української РСР.

Українці воювали й у збройних силах інших країн світу. Наприклад, у Війську Польському їх налічувалося 120 тисяч, в армії США — 80 тисяч, Великобританії — 45 тисяч, Франції — 6 тисяч. Багато з них удостоєні високих нагород цих країн.

Кореспондент газети «Saturday Evening Post», відвідавши 1945 року Україну, з жахом писав: «Те, що дехто намагається зобразити як «російську славу», було насамперед українською війною. Жодна європейська країна не постраждала більше за Україну від глибоких ран, завданих її містам, промисловості, сільському господарству, людській силі».

Ми зазнали страшенних втрат. Адже було зруйновано понад 700 міст і містечок, десятки тисяч сіл. Київ був зруйнований на 85 відсотків, Харків — на 70 відсотків, величезних руйнувань зазнали Дніпропетровськ, Запоріжжя, Полтава. Гітлерівці знищили 2 мільйони будинків, через що понад 10 мільйонів людей залишилися без даху над головою.

У 1941-му з України було вивезено 550 промислових підприємств 30-ти галузей промисловості, які стали основою для створення військово-промислового комплексу в східній частині СРСР, майно і худобу тисяч колгоспів, радгоспів, десятки наукових і навчальних закладів, осередків культури, історичні цінності. Виїхали майже 3,5 млн жителів республіки. Це були, як правило, кваліфіковані робітники, науковці, творча інтелігенція. Після перемоги чимало з них відбудовували промислові об'єкти в Росії.

Путін якось заявив, що Росія перемогла б гітлерівців і без українців, бо, на його думку, росіяни є нацією переможців. Із початком неоголошеної війни проти України прокремлівські історики та журналісти підхопили цю тезу і всіляко її розвивають, прислужуючи господарю Кремля за давньою російською традицією.

До Відня, Праги та Берліну проліг бойовий шлях 4-х українських фронтів

Ну а щодо того, чи могла б Росія самотужки перемогти фашистів, то на це запитання ще 1952 року в одній зі своїх статей чітко відповів колишній Прем'єр-міністр Великобританії сер Уїнстон Черчіль: «Навіть уявити важко, що було б, аби українці, згадавши злочини сталінського режиму, повернули в роки війни зброю проти нього. Але вони не зробили цього, забувши про пережиті страхіття. Особисто в мене немає жодних сумнівів у тому, що без України і українців Сталін нізащо не виграв би цієї війни».

Сергій ЗЯТЬЄВ

МАЙБУТНЮ ПРОФЕСІЮ УСПАДКУВАЛА ВІД ДІДА ТА БАТЬКА

Донька офіцера, учасника бойових дій у зоні АТО продовжила родинну традицію

Є професія, яка існуватиме доти, поки існує людство. Ця професія — захисник Батьківщини. Нині кількість охочих пов'язати своє життя з цією важкою та водночас почесною справою постійно зростає. Бойові дії на Сході України не лише не знизили рейтинг військових спеціальностей серед молоді, а й збільшили попит на військову освіту.

Рік тому курсант першого курсу факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння Військової академії в Одесі Анастасія Бугайчук зробила свій вибір.

— Ще у школі я вирішила продовжити родинну традицію і стати офіцером у третьому поколінні, — зізнається дівчина. — Адже мій батько В'ячеслав Віталійович і дідусь Віталій Петрович присвятили все своє життя військовій службі, а прадід Петро рядовим солдатом пройшов нелегкими шляхами війни.

«Коли далекого 1941 року ми йшли в атаку, страху не було. Підіймались і не відчували, що йшли на смерть», — згадував Петро Бугайчук. Фронтовик брав участь в обороні Москви: відбивав атаки танків і піхоти противника, забезпечував успіх бойових дій полку. А ще він розповідав про визволення від загарбників України та Польщі, про боротьбу в оточенні ворога, коли він разом із польськими партизанами проводив рейди по ворожих тилах та під час одного з боїв потрапив у полон. Зазнавши поневірянь у концтаборах, Петро Бугайчук був звільнений лише 1945 року.

Дітям, до яких повернулися з війни батьки, і навіть онукам, яким пощастило бути вихованими на розповідях про минуле дідів-ветеранів, важко зрозуміти, з якою гіркою образою на несправедливість долі, на ворога-загарбника росли діти фронтовиків. Знання подробиць фронтового життя батьків не вистачало мільйонам дітей війни, які отримували похоронки зі словами: «Загинув смертю хоробрих». Набагато легше було лише тим, хто після війни зустрів свого батька. Але чи багато зберігає дитяча пам'ять? Віталій Бугайчук був маленьким хлопчиком, коли його батько пішов на фронт. Але для усіх рідних він назавжди залишився прикладом мужності та стійкості.

— Традицію сімейної династії захищати Батьківщину продовжуємо тепер уже ми, онуки й правнуки. Я змалку намагалася підготувати себе до майбутніх армійських випробувань, виховувала в собі силу волі. Під час навчання в академії, на заняттях в аудиторіях, на спортивному майданчику та на полігоні ми відчуваємо постійну підтримку своїх командирів. Та й поваги з боку хлопців-курсантів стало більше, — зізнається першокурсниця. — А головне, я впевнена, що мій життєвий вибір — вірний! — наголосила Анастасія Бугайчук.

Сергій ДАНИЛЕНКО

Курсант першого курсу Анастасія Бугайчук

«ДІДУ, ТИ ПРОБАЧ, ЩО ЦЬОГО РОКУ НЕ ПРИЙДУ НА ТВОЮ МОГИЛУ. ВОЮЮ, УЯВЛЯЄШ?»

Діду, ти для мене був і є прикладом

Здоров був, діду!

Знову весна. Знову тюльпани на клумбах, запах дерев у квіту й передчуття свята. Того, твого свята.

Устрибнути б зараз у свою вишневу «Таврію» й прилетіти до тебе на дачу...

Діду, ти пробач. Пробач, що цього року не прийду на твою могилу. Зайнятий я, діду.

Воюю, уявляєш? Еге ж, сам не думав…

Пам'ятаєш, як чіплявся до тебе із запитаннями, як любив твої історії про ту війну? Так ти майже нічого і не розповідав... І тепер, лише тепер я розумію чому.

Про ту війну, яку ти розпочав у тридцять дев'ятому й закінчив у сорок п'ятому, взимку, після третього поранення, на Віслі... У нас війна тепер не така, як тоді твоя, але теж вистачає...

Знаєш, зізнаюся, я часто хитрував. Коли батьки мене кудись не відпускали або не довіряли чогось — завжди аргументував: «Чекайте, дід у свої 22 роки танковим взводом командував, а ви мене боїтеся на дискотеку відпустити?» Завжди спрацьовувало…

Ти для мене був і є прикладом. Недаремно всі казали, що ми з тобою схожі навіть зовні. Тобі довелося у двадцять років командувати взводом, а тепер я у свої тридцять ротою командую. Ну, то ти ж у нас танкіст, а я — піхота. Цариця полів... у моєму випадку, щоправда, териконів.

Ех, діду. Зараз би бодай одну твою «тридцятьчетвірку» мені на цей терикон. Ох, мали б ці чортяки... А якби цілий взвод... Але нічого. Вистачає всього, ти не хвилюйся. Із бойовим комплектом та їжею у нас проблем немає. А все решта — вторинне, ти ж знаєш, товаришу старший лейтенант.

Тільки тепер, коли тебе вже з нами немає, розумію. Справді розумію твій зовсім не святковий настрій напередодні 9-го травня і вологі очі. Тебе немає, а війна є.

Не вийшло так, як ти бажав нам усім: «Щоби ви не бачили війни».

Війна прийшла. Причому не з заходу прийшла, як твоя, а зі сходу — моя.

І ті, хто прийшов звідти, зі сходу, мене називають фашистом. Уявляєш? Ох, якби ти дожив — реготали б разом, еге ж?

Вони риють капоніри і позиції в місті, поруч із житловими будинками, а нас називають карателями! Вони стріляють по нас із дачного масиву! Вони боязливо просять перемир'я, тільки-но ми даємо відсіч... І при цьому для них ми всі — фашисти, карателі і хунта. Цирк! Еге ж?

Але все це дрібниці. Ми, діду, вистоїмо. Ти там відпочивай і не турбуйся, ми не підведемо.

Командир роти 41-ї омпб, позивний «Танцор»

РАНИ, ЗАВДАНІ ТІЄЮ ВІЙНОЮ, ЩЕ ДОВГО БУДУТЬ КРОВОТОЧИТИ…

Людство пережило безліч воєн. Точної кількості ніхто не знає. Відомо лише одне: Друга світова була найжахливішою за числом жертв, знищених матеріальних цінностей і наймасштабнішою за кількістю країн-учасників

Мільйони українців воювали на всіх радянських фронтах, а також в арміях країн антигітлерівської коаліції. Тому 9 травня є святим для кожного з нас. Напередодні цієї вікопомної дати поставив декільком громадянам єдине запитання: «Що для вас означає День Перемоги?»

Віктор Тімченко, голова ТСО України:

— Я завжди пам'ятав і пишався тим, що мій батько вояв з фашистами. Гордість за нього, за мільйони радянських воїнів, які перемогли найсильнішого, найзаклятішого ворога людства, супроводжувала мене все свідоме життя і залишиться у моєму серці до останнього подиху. Мені судилося не лише народитись у сім'ї фронтовика: я зростав і виховувався в оточенні солдатів і офіцерів Другої світової війни, завжди з цікавістю слухав їхні спогади про події, учасниками яких вони були.

Я впевнений у тому, що День Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні 1939–1945 років завжди буде одним із головних свят українського народу, у цей день до підніжжя пам'ятників радянським воїнам завжди покладатимуть квіти. А їхній подвиг ніколи не зітреться з пам'яті нащадків.

Анатолій Свирид, головний сержант, «кіборг», кавалер ордена Богдана Хмельницького 3-го ступеня:

— Майже 80 років тому на захист рідної землі стали наші діди і прадіди спільно з росіянами, білорусами та представниками інших народів, які населяли СРСР.

Наші діди ділили між собою останній шматок хліба, ковток води, не кажучи вже про набої. Та чи могли вони уявити, що мине понад 70 років, і велику Перемогу, оплачену мільйонами людських життів, намагатиметься приватизувати путінська Росія? Настала наша черга захищати свій дім. Тепер уже від тих, кого донедавна вважали братами. А прикладом мужності, готовності до самопожертви нам мають слугувати воїни Другої світової. Їм було ще важче. Але вони вистояли і дійшли до Берліна.

Віктор Полінкевич, підполковник, командир дивізіону, учасник АТО:

— Як на мене, 9 травня є святом для усіх українців, котрі воювали на фронтах Другої світової, у підпіллі. А також для вояків Української повстанської армії. Моя мати, тоді молода дівчина, була зв'язковою між підрозділами УПА, часто ризикувала життям, виконуючи завдання провідників. Чекісти все ж натрапили на її слід і заарештували. Її, 16-річну дівчину, засудили до 10-ти років концентраційних таборів.

І воїни Червоної армії, і вояки УПА повинні об'єднатися навколо майбутнього України — держави, за яку вони проливали кров. Хай і по різні боки барикад.

Григорій Кримчук, член Національної спілки письменників України:

— За часів існування СРСР комуністичні ідеологи нав'язували політичну концепцію, що саме завдяки військовим перемогам Радянського Союзу стало можливим підписання актів про капітуляцію Німеччини і Японії.

Сьогодні історія повторюється: путінська Росія теж намагається переконати весь світ, що саме вона є єдиним переможцем у тій страшній війні, «забувши», що поряд із росіянами воювали мільйони українців, білорусів, узбеків, вірменів, молдаван. Перемогти найзаклятішого ворога людства допомагали американці, британці, французи. Понад сімдесят років тому людство зламало хребет Гітлеру та його сателітам, тому що об'єдналося перед загрозою знищення. І сьогодні світ дедалі більше розуміє суть політики Кремля, який відправляє військові підрозділи до інших країн начебто для захисту російськомовних. Колись таке робив і Гітлер у Судетах.

Бліц-опитування провів Сергій ЗЯТЬЄВ

«Я ЛЮБЛЮ СВОЮ ЗЕМЛЮ, БО ВОНА ДАЄ МЕНІ МОЖЛИВІСТЬ ХОДИТИ ПО НІЙ І ТВОРИТИ»

Про нові ролі в кіно, службу у військових ЗМІ, випуск альбому з військовими піснями розповів виконавець головної ролі у фільмі «Той, хто пройшов крізь вогонь», відомий український актор Дмитро Лінартович.

— Дмитре, ви з родини акторів. Чи був вибір вашої професії визначений заздалегідь?

— Спочатку хотів стати пожежником, потім, як і багато хлопців, прагнув бути футболістом. Згодом навчався у швейному училищі, але потім вирішив залишити його. Через деякий час почав працювати актором другої категорії в Центральному театрі Збройних Сил України, створеному 1990 року на основі драматичного театру «Дзвін», під керівництвом мого батька Костянтина Лінартовича. Загалом у театрі почав працювати з 13-ти років, але остаточно вирішив стати актором під час проходження строкової служби.

— А як ви потрапили на строкову службу, адже на той час служба в армії була непопулярною і чимало юнаків намагалися уникнути призову?

— У 18 років пішов до військкомату, звідки мене направили служити в Прикордонні війська. Я дійсно міг «відкосити» від служби. Міг звернутися по допомогу до батька й потрапити на службу, наприклад, до Академічного ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України. Але я захотів відчути дух справжньої армії. Для мене це був обов'язок. Ні про що не шкодую, адже за півтора року строкової служби відчув, що таке вишкіл, самодисципліна, організація. Це все пішло лише на користь. Після армії працював монтувальником сцени у Молодому театрі і паралельно готувався вступати до театрального вишу.

— Вдруге вас призвали до війська минулого року під час мобілізації.

— Так, я отримав повістку з військкомату. Після цього проходив бойовий вишкіл на Рівненському полігоні. Але потім продюсер Віктор Вільгем, який знімав картину «Осінні спогади», надіслав мені сценарій і запропонував роль. Міністерство оборони погодилося відрядити мене на зйомки цього фільму. На цей момент картина вже відзнята. Згодом запланована презентація цієї стрічки на кінофестивалях за кордоном, а в Україні її прем'єра відбудеться у вересні. Це картина про солдата, який повернувся зі шпиталю після АТО і вчиться жити заново. Також у картині розповідається про любов, яка може зцілювати душу. Цю стрічку обов'язково треба переглянути військовим. Загалом для бійців, які воюють на Сході держави, важливо створювати пісні, знімати фільми, аби вони розуміли, що ніколи не можна опускати руки.

Актор Дмитро Лінартович

— Зараз ви служите на Центральній телерадіостудії Міністерства оборони України. Над чим працюєте?

— Я веду програми на військовому радіо «Армія FM». Це радіо насправді є унікальним проектом. Пісні, які лунають в нашому ефірі, зміцнюють бойовий дух, дають можливість хлопцям в АТО збагачуватися духовно. У поемі Ліни Костенко «Маруся Чурай» була фраза: «З піснями йдемо в бій». Тому що є зброя, а є мотивуючі речі — книги, вистави, кіно. Мені дуже подобається працювати з військовими.

— Дмитре, як ви отримали головну роль у фільмі «Той, хто пройшов крізь вогонь»?

— Спочатку мені зателефонувала асистентка і запросила на зустріч із режисером картини Михайлом Іллєнком. Ми з ним поспілкувалися, він зробив знімки, потім відбулися дві кінопроби. На цю картину дійсно був дуже великий кастинг, але за два тижні мені повідомили, що у стрічці зніматимусь я.

— Чи змінила ця кінострічка ваше життя?

— Історія цього фільму дуже близька мені — це наше кіно і про нас. Це історія українського хлопця з Полтавщини, який став льотчиком. Під час Другої світової війни він успішно виконував завдання, став Героєм Радянського Союзу, але потім потрапив у полон і перебрався до індіанців, у яких став вождем. В основі цієї історії — реальні події. До впливу стрічки на моє життя я ставлюся як до професійно-робочого моменту. Головним здобутком вважаю знайомство з Михайлом Іллєнком, з яким ми стали друзями.

— Чи правда, що у фільмі «Той, хто пройшов крізь вогонь» вам треба було розмовляти декількома мовами?

— Так, це правда. Адже за сюжетом, коли була радянська влада, мій герой розмовляв російською. Натомість у розмовах із товаришами він використовував українську мову, з американцями спілкувався англійською, а з індіанцями — індіанською. Мій персонаж Іван був талановитим українцем — спритним, допитливим, любив читати й вчитися. Мов нас вчили перекладачі-консультанти. Михайло Іллєнко запросив перекладача з індіанської мови, з яким ми працювали над транскрипціями й училися правильно вимовляти слова. З англійської мови також був фахівець, а українська є моєю рідною. Тож над картиною працювати було легко та цікаво.

— Чому вас називають українським Джоні Деппом?

— Я спокійно до цього ставлюся. Адже зовнішня схожість серед акторів завжди привертала увагу глядачів. На моє переконання, актору не варто захоплюватися такими порівняннями, адже тоді він втрачає самобутність. Треба робити своє. У нас є прекрасні митці, актори, художники, музиканти, поети, і їх я ні з ким не порівнюю.

— Які з останніх українських фільмів вам сподобалися?

— Вважаю, що український фільм — це той, де є українська мова і де знімаються лише українські актори. Мені подобається картина «Гетьман» — у цій стрічці знявся мій батько, який зіграв Богдана Хмельницького. Також мені подобається фільм «Осінні спогади» та стрічка Леся Саніна «Поводир».

— Чи пропонували вам зніматися в російських фільмах?

— Ні, не пропонували. Усі знають, як я себе позиціоную. Нам зараз треба активно формувати свою країну. Зараз на підході військова тематика, на яку можна знімати чудові картини. Коли закінчиться війна, люди захочуть подивитися, як це було. Особисто робитиму українську творчу продукцію. Я люблю свою землю, бо вона мені дає можливість ходити по ній і творити.

— Відомо, що ви брали участь у дублюванні деяких відомих світових стрічок. В яких іноземних фільмах можна почути ваш голос?

— Нещодавно я озвучував персонажа з фільму «Капітан Америка», бойовик «Тринадцятий день». Дублював фільм «Легенда», «Час», «Пірати Карибського моря». Також озвучую мультфільми. Наприклад, у «Мадагаскарі» я дублював пінгвіна Шкіпера.

— Поділитеся своїми планами на майбутнє?

— Найближчим часом планую видати власну збірку військових пісень. Загалом буде тринадцять композицій, кожна з яких стане певною історією про людей, зокрема про сапера, танкіста, морського піхотинця. Слухачі зможуть зрозуміти з текстів пісень, що військові відчувають на війні, чим вони живуть, чим дихають, які в них відбуваються внутрішні конфлікти, як вони вірять у перемогу. Презентація пісень запланована на кінець травня.

— Ваші побажання військовим?

— Цим мужнім людям бажаю, попри складнощі та всіляки негаразди, залишатися людьми і ніколи не втрачати віри, надії та любові.

Бесіду вела Олена КРУГЛЄНЯ

ЦІКАВІ ФАКТИ ПРО ФІЛЬМ «ТОЙ, ХТО ПРОЙШОВ КРІЗЬ ВОГОНЬ»

• Зйомки відбувалися головним чином в Україні впродовж 2008 –2010 років. Знімали в Києві, Київській області, зокрема у студентському містечку під Ржищевим, а також у Кам'янці-Подільському та на його околицях. Використовували руїни старих будівель, макет літака. Один епізод було знято в горах на кордоні Аргентини та Чилі.

• Під час зйомок використовували легкий двомісний літак BestOffSkyRanger виробництва київської авіабудівної фірми «Аерос». Головною особливістю літака є те, що він побудований із дюралюмінієвих труб, які формують каркас, та обтягнутий спеціальною тканиною «дакрон». Маса літака становить 250 кг, а вартість — 18 тисяч доларів США.

• Прототип головного героя — льотчик-ас часів Другої світової війни Герой Радянського Союзу, гвардії старший лейтенант Іван Даценко, командир ланки 10-го гвардійського авіаційного полку 3-ї гвардійської авіаційної дивізії 3-го гвардійського авіаційного корпусу авіації дальньої дії, уродженець села Чернечий Яр під Диканькою, який після нацистського і радянського полонів потрапив до Канади, де став вождем індіанського племені, що входило до конфедерації ірокезів.

• Нагороди:

1. Гран-прі III Київського міжнародного кінофестивалю (2011 р.).

2. Головна нагорода у номінації «Повнометражний ігровий фільм» на Омському кінофестивалі (2012 р.).

3. Спецдиплом журі та Приз Гільдії кінознавців і кінокритиків «Слон» відкритого фестивалю кіно країн СНД, Латвії, Литви та Естонії «Кіношок-2012».

Дихальні техніки сприяють відновленню бійців АТО

ПСИХОЛОГИ ПРАЦЮВАТИМУТЬ І З РЯДОВИМИ, І З ГЕНЕРАЛАМИ

Волонтери допомагають налагодити систему морально-психологічного забезпечення бойових дій у зоні АТО

Цю історію я почув від офіцера-розвідника Валерія П. Влітку 2014 року його рота майже два тижні вела важкі бої під Хрящуватим. Уже на другий день у результаті прямих мінометних влучань ворога в техніку підрозділу в наших бійців не залишилось ані їжі, ані води. Тоді мотопіхотинці вперше вступили у кількагодинний зустрічний бій з переважаючими силами противника.

— Уявляєш, — згадував Валерій, — навкруги суцільне пекло, ми йдемо вперед під танковим вогнем прямою наводкою, бачимо стріляючих по нас бойовиків у себе під носом. Хлопці просто на ходу закидають усередину «броні» поранених, а один з моїх прикрився бронею БТР, уперся каскою у задні двері і… базікає по мобільному телефону! Я до нього: «Кому дзвониш, голубе?» Відповідає: «З дружиною прощаюся». «А ну викинь телефон, знайшов час! Вперед до хлопців, негайно!»

Хлопець знайшов у собі сили і бився не гірше за інших. У тому бою «базікало», як його згодом назвав жартома командир, залишився живим. Згодом, коли бійці за наказом відійшли на запасні позиції, хлопець ліг у бліндажі на нари, втупив очі у стелю і наче закам'янів.

Минула доба. В роті всі більш-менш відпочили, за традицією почалися заняття, на яких мотопіхотинці розглядали допущені в бою помилки. Аж раптом трапилося неочікуване: від звуку працюючого двигуна бойової машини в «базікала» почалася буйна істерика. Це повторювалося неодноразово. Звичайно, хлопця довелося доправити з важким клінічним діагнозом у лікувальний заклад. Пізніше звідти передали через бригадних лікарів, що якби хлопцю вчасно надали психологічну допомогу, такого б не сталося.

…З досвідченим психологом-практиком Ганною Статівкою, яка часто працює в зоні АТО, я зустрічаюся не вперше. Черговим приводом стала звістка про рішення Ганни та багатьох її колег призватися на військову службу за контрактом в одну з фронтових бригад. За звичаєм ми обмінялися новинами та цікавими з позицій її професії історіями, зокрема й викладеною вище.

— Ганно, ви і так робите для фронту чимало, напряму співпрацюєте з оборонним відомством. Навіщо вам, успішним та затребуваним у цивільному житті фахівцям, погони?

— По-перше, це запланований спільно з Головним управлінням морально-психологічного забезпечення ЗС України етап програми побудови єдиної системи морально-психологічного забезпечення військ. Я і мої колеги — тільки перша хвиля волонтерів. Зараз найдосвідченіших з нас призивають на військову службу, щоб ми допомогли перетворити теоретичні напрацювання Міністерства оборони у практичну систему саме всередині армії. По-друге, ми як патріоти не хочемо відсиджуватись у тилу, тим паче, коли не вистачає профільних висококопрофесійних практиків у бойових частинах.

— Вважаєте, що без вас військові не впораються?

— Справа у часі. Давайте повернемося до вашої історії про психічно травмованого хлопця. Йому дійсно можна було б допомогти «по гарячих слідах» у перші дві-три доби. Однак таке під силу тільки професіоналу, якого в той час у зоні бойових дій, на жаль, не було, і яких там, на жаль, майже нема й досі. Для практичного становлення «теоретика» у практичній психології та психіатрії потрібно багато років. Оборонне відомство останнім часом поставило підготовку та перепідготовку військових психологів на сучасні рейки. У батальйонах та бригадах, військкоматах встановлені відповідні штати, у військо прийшли сотні готових до нової роботи офіцерів. Однак, для порівняння, мало винайти навіть ідеальний механізм та виготовити для нього деталі. Треба ще й уміти скласти деталі в ціле, налагодити всю конструкцію й примусити її функціонувати ефективно та надійно. Багато з нас є носіями унікальних знань та технологій, які дозволять створити систему морально-психологічного забезпечення військ якнайшвидше.

РОЗВІДНИКИ МАЮТЬ УМІТИ ДОПИТУВАТИ ЗАХОПЛЕНИХ ШПИГУНІВ АБО ДИВЕРСАНТІВ, СПІЛКУВАТИСЬ З АГЕНТУРОЮ АБО МІСЦЕВИМ НАСЕЛЕННЯМ З ОБОХ СТОРІН ЛІНІЇ ЗІТКНЕННЯ

— Я дещо чув про ваші унікальні технології, наприклад, від розвідників 24-ї окремої механізованої бригади.

— Ми з ними давно дружимо. Нещодавно я з колегами проводила там спеціальні заняття з протидиверсійниками. Військова розвідка — надзвичайно специфічна і дуже складна спеціальність. Хлопці мають уміти допитувати захоплених шпигунів або диверсантів, спілкуватись з агентурою або місцевим населенням з обох сторін лінії зіткнення. У процесі отримання інформації від цих людей вони ще до етапу її перевірки повинні визначити, кажуть їм правду чи нахабно брешуть, чесно дивлячись в очі. Ми навчаємо, яким чином за мімікою, рухами рук або всього тіла, диханням, поставою під час розмови та іншими численними ознаками це можна зробити зі стовідсотковою гарантією. Нам було дуже приємно, що вся протидиверсійна група вважала набуті знання корисними.

— Якою ви бачите свою службу?

— На першому етапі ми маємо намір у «ручному режимі» налагодити всі ланцюжки роботи військових психологів знизу-догори та звести їх в ефективну систему на прикладі однієї з новостворених бригад. Розумієте, в оборонному відомстві є багато розроблених власними силами професійних і надсучасних технологій, настанов, інструкцій. Проте, за визнанням провідних фахівців в нашій галузі, вони ефективні, але все ще не мають тісного зв'язку з практикою. Із-за цього більшість молодих офіцерів не навчені і не вміють надавати першу психологічну допомогу бійцям, або створювати правильну психологічну атмосферу в підрозділі. А також багато хто зі старших офіцерів й досі вважає стиль командування підрозділами за принципами «я сказав!» або «на горло» єдино вірним і дієвим. Ще, наприклад, інколи психологічний відбір або підготовка снайпера, сапера, розвідника тощо ведеться без урахування специфіки військової спеціальності. А так не повинно бути. Ми працюватимемо і з рядовими, і з генералами над виправленням ситуації.

Віктор ШЕВЧЕНКО

КОЛИ ПОТРІБНО ЗВЕРНУТИСЯ ПО ДОПОМОГУ ФАХІВЦЯ

Психолог Ганна Статівка радить:

У жодному разі не нехтуйте допомогою військового психолога на фронті. Солдат, недостатньо підготовлений до продовження бойових дій, ризикує втратити контроль над собою. Отже, він може наразити на зайву небезпеку або себе, або товаришів. Психолог допоможе навчитися долати стрес, діяти впевнено і грамотно у бойових умовах. Обов'язково зверніться до психолога, якщо відчуєте якісь із наведених нижче симптомів.

Ганна Статівка

Почуття провини (ви вижили, а товариші ні). Ви не бажаєте нічого згадувати про загиблих, навіть хороше. Ви прагнете заглушити прихований душевний біль алкоголем. Ви цураєтесь спілкування з товаришами.

Тривожність. Фізичні симптоми: ломота у спині, слабкість, спазми у шлунку. Психологічні симптоми: постійне хвилювання з кожного приводу, нічим не обґрунтований страх переслідування, почуття власного безсилля, невпевненості при здійсненні будь-яких дій.

Безсоння, нічні страхіття, «рваний сон». Ви починаєте боятися ночі, сну. Тому постійно недосипаєте і не можете розслабитись ані на хвилину.

Сни схожі на документальні фільми. Ви наче переглядаєте відео з місця подій.

Сни за мотивами пережитих подій. Вам сняться деталі пережитих подій, ви прокидаєтесь у поту, в «розбитому» стані.

Неконтрольовані спогади. Минув значний час після події, але її жахливі сцени раптово постають перед очима без будь-якого приводу.

Спогади-галюцинації. Це варіант неконтрольованих спогадів. Але вони мають характер яскравого кольорового фільму з жахливими і перебільшеними, порівняно з реальністю, сценами.

Надмірна обережність. Наприклад, ви давно перебуваєте у приміщенні й не чуєте підозрілих звуків, але постійно перевіряєте, чи не стоїть хтось за дверима.

Агресивність. Ви «зриваєтесь» на крик із найменшого приводу. Вам кортить застосувати фізичну силу до людей чи предметів. Ви не можете себе в цьому стримати навіть при спілкуванні з близькими людьми.

Вибухова реакція. При будь-якому гучному несподіваному звуці у небойовій обстановці ви автоматично приймаєте захисну позу, присідаєте або падаєте на землю.

Напади злості та гніву. Такі напади можуть бути спричинені навіть незлим товариським жартом, дружнім доторком до плеча.

Відсутність емоцій. Вас не зачіпають навіть надзвичайні або просто важливі події, які відбуваються у вашій присутності. Ви нічому не радієте і нікому не співчуваєте, навіть близьким людям, яким недобре.

Важко зосередитись. Ви повільно, насилу згадуєте суть важливих речей або подій, «вимикаєтеся» під час розмови.

НОВИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ШОЛОМ ВИТРИМАВ П'ЯТЬ ПОСТРІЛІВ ПАТРОНАМИ ПАРАБЕЛУМ

На початку АТО каска нарівні з бронежилетами стала найпотрібнішим елементом особистої екіпіровки нашого воїна

Використовуючи сучасні вітчизняні та зарубіжні технології, фахівці «Темп-3000» створили принципово новий шолом світового рівня із застосуванням параарамідних матеріалів

Військові медики, які рятують наших бійців у зоні АТО, постійно наголошують на важливості захисного індивідуального спорядження. Адже за статистикою, левову частину поранень солдати зазнають від осколків, гребуючи бронежилетами та шоломами. Цю просту істину давно засвоїли у країнах НАТО. Якщо їхній боєць під час бойових дій зніме засіб індивідуального захисту й зазнає поранення, то відповідно до контракту до нього застосовуватимуться доволі жорсткі санкції.

Українська армія вступила у війну, маючи для захисту своїх військовослужбовців лише радянський СШ-68. Щоб екіпірувати основні підрозділи Збройних Сил України сучасними засобами бронезахисту, колективу «НВП «Темп-3000» знадобилося кілька місяців. Слід наголосити, що США та європейські країни розробляли засоби захисту голови з початку минулого століття. І якщо в першій його половині про властивості шолома, який захищав би від куль, можна було тільки мріяти, то сьогодні це вже звичайна річ.

Українська «Каска-1М» нарівні з бронежилетами на початку АТО стала, мабуть, найпотрібнішим елементом особистої екіпіровки українського воїна. Добре, що технологія виробництва сучасного шолома з надвисокомолекулярного поліетилену була відпрацьована ще під час перебування частин Збройних Сил України у складі коаліційних сил в Іраку. За два роки АТО вдалося закрити всі першочергові потреби у надійному засобі захисту голови у війську, Національній гвардії, Державній прикордонній службі та інших силових структурах України.

На підприємстві «Темп-3000» розповіли про величезну роботу зі створення нового шолома для силовиків. Використовуючи сучасні вітчизняні та зарубіжні технології, фахівці створили принципово новий шолом світового рівня із застосуванням параарамідних матеріалів. Слід зауважити, що роботи з розробки шолому за цією технологією здійснювалися на підприємстві ще з середини 90-х років, але на той час так і залишилися неактуальними. Для композитних бронешоломів на потужностях «Темп-3000» освоєно виробництво балістичної параарамідної тканини з подальшим нанесенням полімерної термореактивної сполуки. Ця технологія дозволяє отримувати монолітні вироби складної форми.

У процесі створення шолома виготовлено і випробувано моделі з різними варіантами геометрії купола. Враховувалися як нинішні вимоги до цих товарів за стандартами STANAG, так і можливе посилення параметрів кулестійкості і захисту від осколків. Активно використовуючи 3D-моделювання та інтегровану у виробничий процес систему автоматизованого проектування і розрахунку, інженери і технологи компанії виготовили десятки прототипів, щоб досягти результату світового рівня.

Черговий робочий зразок перспективного шолому від «Темп-3000» гідно витримав випробування на стрілецькому рубежі. Ковпак шолома з арамідної тканини Twaron був обстріляний патронами 9x19 Парабелум, які вважаються одними з найпробивніших, з дистанції 5 метрів. По об'єкту випробування було зроблено 5 пострілів в усі проекції (кут зустрічі — 90°). При цьому швидкості вражаючого елементу коливалися несуттєво — від 423 до 433 м/с. Для детального вивчення результатів ковпак було розрізано на місцях кількох кульових входів.

Новий шолом для армії відповідатиме 1-А класу за ДСТУ і 3-А класу NIJ стандарту США. І найголовніше — вага. Маса готового українського шолома становить 1,35 кг, що на сто грамів менше, ніж у сучасних аналогів. І якщо з точки зору великих калібрів і багатотонних вантажів така відмінність у вазі комусь здасться несуттєвою, то досвідчені користувачі військового спорядження точно оцінять подібне зменшення маси шолома.

При розробці нового виробу величезна увага приділялася підшоломнику. Адже важливо не тільки захистити голову бійця, але і зробити максимально комфортним використання шолому протягом багатьох годин — на позиції, під час виконання бойових і навчальних завдань. Окрім того, особливу увагу було сконцентровано і на зовнішньому захисному шарі. І не лише для поліпшення захисту шолому від пошкоджень, але і для удосконалення його «роботи» в інфрачервоному спектрі. В результаті він став майже непомітним для тепловізорів.

МАСА ГОТОВОГО УКРАЇНСЬКОГО ШОЛОМА СТАНОВИТЬ 1,35 КГ, ЩО НА СТО ГРАМІВ МЕНШЕ, НІЖ У СУЧАСНИХ АНАЛОГІВ

Фахівці «НВП «Темп-3000» так само передбачили можливість кріплення на шолом додаткового обладнання. Його геометрія передбачає можливість монтування приладу нічного бачення на уніфікованій платформі, а додаткових аксесуарів (ліхтар, комбат-камера тощо) — на планки Пікатінні, які можуть розташовуватися на бічних поверхнях шолома.

У новому виробі максимально враховано досвід і побажання безпосередніх учасників бойових дій. І судячи з відгуків з АТО, у співробітників «Темп-3000» ще багато роботи з розширення номенклатури шоломів. Адже в сучасній війні у кожного фахівця має бути своє, адаптоване під його завдання, екіпірування. Це стосується і десантників, і моряків, і членів екіпажів бойових машин, і, звісно, льотчиків.

Микола ФЕДОРКІВ

«НЕПТУН» ПОВИНЕН ПОСИЛИТИ УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКІ СИЛИ

Протикорабельний ракетний комплекс випускатиметься у двох варіантах: корабельному і береговому

В Україні створюють протикорабельний ракетний комплекс «Нептун». За його розробку відповідає одне з провідних конструкторських бюро зі створення високоточної зброї. Протикорабельна ракета має контейнерний старт. Контейнер схожий на стандартний — від ракет ЗРК С-300. До розробки «Нептуна» на даному етапі залучені лише вітчизняні фірми.

Отже, протикорабельний ракетний комплекс «Нептун» є засекреченою розробкою. Але вже відомо, що він випускатиметься у двох варіантах: корабельному і береговому.

Створення нового ПРК цілком зможе розв'язати проблему захисту морських рубежів України. До того ж його випуск не потребує настільки тривалого часу, як будівництво фрегата або крейсера.

Інф. «НА»

Передбачається, що так буде виглядати майбутній комплекс «Нептун»

РЕЙСИ «ПОТЯГУ ЄДНАННЯ УКРАЇНИ» СТАНУТЬ РЕГУЛЯРНИМИ

Під час поїздки об'єднана команда з волонтерів, освітян, журналістів, документалістів, митців, громадських діячів та військових (а це понад 200 осіб) провела мистецькі акції, лекції, тренінги та майстер-класи, обміни культурними надбаннями

Всеукраїнська акція «Потяг єднання України «Труханівська Січ» добігла фіналу у Києві. Втім організатори заходу стверджують, що незабаром потяг регулярно курсуватиме українськими містами: із Заходу на Схід, із Півночі на Південь і навпаки. Таким чином люди познайомляться з побутом, культурою та самобутністю різних куточків нашої держави.

За час акції учасники відвідали Харків, Слов'янськ, Краматорськ, Торецьк, Красноармійськ, Авдіївку, Костянтинівку, Дружківку, Бахмут, Лиман та інші міста і села. І звісно — багато військових частин, які виконують завдання в зоні проведення АТО.

Всеукраїнську акцію «Потяг єднання України «Труханівська Січ» започаткували з ініціативи понад 80-ти громадських та волонтерських організацій. До її реалізації активно долучилися і військовослужбовці Збройних Сил України. Підтримку у цій благодійній справі надав Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко.

Місцеві мешканці Дружківки привітно зустрічають учасників всеукраїнської акції

У МЕЖАХ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ АКЦІЇ ВІДВІДАНО 14 ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ У ЗОНІ АТО, ДО ЗАХОДІВ ЗАЛУЧЕНО ПОНАД 550 ВІЙСЬКОВИКІВ

Під час поїздки об'єднана команда з волонтерів, освітян, журналістів, документалістів, митців, громадських діячів та військових (а це понад 200 осіб) проводила мистецькі акції, лекції, тренінги, майстер-класи та концерти. Військовослужбовці провели з працівниками «Укрзалізниці», місцевими учнями та студентами заняття з мінної безпеки. Діти Києва, Полтави, Харкова та інших міст отримали подарунки до Великодніх свят. Потягом також передано буклети, брошури та періодичні видання. В усіх населених пунктах Донецької та Луганської областей гостей зустрічали представники місцевої влади, волонтери та активісти.

Художній керівник проекту — відомий артист, письменник та казкар Сашко Лірник (Олександр Власюк). Він розповів, що більшість волонтерів до початку акції вже були знайомі один з одним. Проте їздили на Донбас до українців та воїнів АТО окремо. «Потяг єднання України» об'єднав музикантів, артистів, волонтерів та військових, систематизувавши спільну культурну роботу.

За словами Сашка Лірника, протягом акції вдалося зробити навіть більше, ніж планувалося. Чи не у кожному місті, куди прибував потяг, активістам вдавалося охопити більшу кількість шкіл і військових частин для проведення, наприклад, концертів та майстер-класів, ніж було заплановано. Нині організатори заходів підбивають підсумки виконаної роботи.

— Відповідно до розробленої мною концепції, відбиралися музичні гурти та різноманітні майстри з нахилом на українську складову, — розповів Сашко Лірник. — Вдалося підібрати колектив, який пропагує саме сучасну українську культуру. І проведення акції довело ефективність такої концепції. Часто після виступів артистів та музикантів на Сході України до мене підходили місцеві мешканці та дякували, виявляючи неабиякий інтерес до нашої сучасної культури.

Слід підкреслити, що в майбутньому до акції планується долучити і талановитих виконавців із Донбасу. Таким чином вони показуватимуть різним регіонам нашої держави, що Україна, попри всі негаразди та агресію Росії, залишається єдиною.

Заступник начальника відділу Головного управління морально-психологічного забезпечення ЗС України полковник Андрій Овсянніков поінформував, що у національно-патріотичній акції «Потяг єднання України «Труханівська Січ» взяли участь 18 військовослужбовців та працівників війська. Загалом у рамках проекту відвідано 14 підрозділів Збройних Сил у зоні АТО. До різноманітних заходів залучено понад 550 військовиків.

Діти Красноармійська під час концерту малювали побажання захисникам України

Представник Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України майор Володимир Требунський провів 56 занять з мінної безпеки. Ці заняття стали вкрай популярними серед мешканців, тож офіцеру доводилося працювати від самого ранку до пізнього вечора. Він переконаний, що отримані людьми знання дозволять їм уникнути небезпеки та вберегти близьких від підступної загрози.

Фахівці Збройних Сил надали бійцям 21 консультацію з правових та соціальних питань. Вони також повідомили телефони «гарячих» ліній структурних підрозділів Міноборони та Генерального штабу, куди в разі потреби можуть звертатися бійці, які перебувають у зоні проведення АТО.

За словами полковника Андрія Овсяннікова, за час акції проведено 12 занять із питань проходження військової служби за контрактом, правильного оформлення документів, інформування про переваги військової служби на ринку праці в порівнянні з цивільними професіями. Окрім того, цивільні волонтери надали бійцям 5 психологічних консультацій, а військовий капелан отець Іван УПЦ Київського Патріархату провів близько 20 молебнів та служб.

Офіцер також повідомив, що протягом акції військовим передано 62 подарунки від школярів різних міст нашої держави. За дев'ять днів проведено 15 концертних та 10 святкових заходів за участю творчої групи Заслуженого академічного зразково-показового оркестру ЗС України, зокрема — фольклорного гурту «Святовид» під керівництвом заслуженого артиста України Валентина Лігуса.

Про подальшу співпрацю із Збройними Силами України в рамках подібних заходів уже заявили такі гурти, як «Bagirof Band», «Вертеп», Олег Універсал, бард Ігор Білий та інші.

Микола ФЕДОРКІВ

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження списаного військового майна.

Конкурс відбудеться 20 травня 2016 року об 10:00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України, каб. 223.

Об'єкти оцінювання, лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів: 19 травня 2016 року до 10:00.

Для участі у конкурсному відборі суб'єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи слід подати на реєстрацію до комісії, на ім'я голови конкурсної комісії у запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться, та обов'язково зазначити дату проведення конкурсу. Копії документів, які подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Додаток 2
Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ______________________________

Реєстраційний № _______
"___" _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності

Заявник____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, повідомили про це у відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку в паспорті) ______________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________________

-------------- (телефон) --------------- (телефакс) --------------- (телекс) ------------------------ (адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

"___"__________ 20___ р. (дата заповнення заяви)
__________________________ (підпис керівника)
М.П.

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінювання військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результат конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на проведення незалежного оцінювання списаного військового майна.

Конкурсна комісія розташована за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044) 454-73-26, 454-73-86.

ЛОТ 1

Перелік списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№ з/п	№ з/п переліку списаного військового майна	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн — одиниці	разом	Місцезнаходження
1	843	шасі 49-06 (БТР-60)	одиниць	5	1979-1986	37-29	11,76	58,79	в/ч А4558 (ДП «Київский бронетанковий завод» м. Київ)

ЛОТ 2

Перелік списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№ з/п	№ з/п переліку списаного військового майна	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн — одиниці	разом	Місцезнаходження
1	911	Протигази ПМК	штук	1148	1978-1991	25-38	0,06785	77,8918	в/ч А0312, смт Машівка
2	954	Мішок прогумований	штук	858	1972-1989	27-44	0,00973	8,34834	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ

ЛОТ 3

Перелік списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№ з/п	№ з/п переліку списаного військового майна	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн — одиниці	разом	Місцезнаходження
1	468	Р-50	одиниць	1	до 1992	понад 22	5,800	5,800	в/ч А1080, м. Миколаїв
2	469	Р-25	одиниць	5	до 1992	понад 22	2,250	11,250	
3	474	Р-20	одиниць	4	до 1992	понад 22	2,000	8,000	
4	479	Р-10	одиниць	5	до 1992	понад 22	1,800	9,000	
5	488	Р-4	одиниць	7	до 1992	понад 22	0,9	6,300	

ЛОТ 4

Перелік списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№ з/п	№ з/п переліку списаного військового майна	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн — одиниці	разом	Місцезнаходження
1	955	Агрегат ФВА 50/25	комплект	120	1968-1988	28-48	0,20104	24,12480	в/ч А0312, смт Машівка
2	956	Агрегат ФВА 100/50	комплект	110	1968-1988	28-48	0,34269	37,69590	
3	957	Установка ФВУА-100-Н-12	штук	8	1968-1988	28-48	0,30057	2,40456	
4	958	Установка ФВУА-100-Н-12	штук	11	1968-1988	28-48	0,30057	3,30627	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ
5	936	Плащі захисні ОП-1	штук	934	1960-1962	54-56	0,04798	44,81332	в/ч А1352, м. Балаклія
6	937	Плащі захисні ОП-1	штук	22	1982-1986	30-34	0,04798	1,05556	Військова академія м. Одеса
7	938	Плащі захисні ОП-1М	штук	181	1983	33	0,04798	8,68438	п/п В4216 (А0415, п/п В4126), м. Бровари-5
8	939	Панчохи захисні	штук	152	1986	30	0,01789	2,71928	
9	940	Панчохи захисні	штук	23	1983-1988	28-33	0,01789	0,41147	Військова академія м. Одеса
10	941	Панчохи захисні	штук	843	1968	48	0,01789	15,08127	в/ч А1352, м. Балаклія
11	942	Рукавиці БЛ-1М	пар	1037	1972-1975	41-44	0,00164	1,70068	
12	943	Рукавиці БЛ-1М	пар	20	1972-1989	27-44	0,00164	0,03280	Військова академія м. Одеса
13	944	Рукавиці прогумовані	пар	1388	1972-1989	27-44	0,00186	2,58168	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ
14	945	Рукавиці БЗ-1М	пар	1967	1972-1989	27-44	0,00959	18,86353	в/ч А0312, смт Машівка
15	946	Рукавиці БЗ-1М	пар	5087	1972-1989	27-44	0,00959	48,78433	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ
16	947	Рукавиці БЗ-1М	пар	250	1972-1975	41-44	0,00959	2,39750	в/ч А1352, м. Балаклія
17	948	Чохли для панчіх та рукавиць	штук	9734	1972-1989	27-44	0,00075	7,30050	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ
18	949	Чохли для панчіх та рукавиць	штук	216	1980	36	0,00075	0,16200	п/п В4216 (А0415, п/п В4126), м. Бровари-5
19	950	Костюм захисний Л-1	комплект	45	1972-1976	40-44	0,06251	2,81295	в/ч А1352, м. Балаклія
20	951	Костюм захисний Л-1	комплект	1385	1972-1989	27-44	0,06251	86,57635	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ
21	952	Комплект КЗО-Т (зимовий)	комплект	1883	1972-1989	27-44	0,29869	562,43327	
22	953	Комплект КЗО-Т (літній)	комплект	803	1972-1989	27-44	0,28731	230,70993	
23	981	Лабораторія хімічна ПХЛ-54	штук	4	1968-1988	28-48	0,37467	1,49868	в/ч А0312, смт Машівка
24	982	Спеціальна машина АРС-14	штук	18	1972-1991	25-44	12,74944	229,48992	
25	983	Спеціальна машина ДКВ-1М	комплект	3	1988	28	20,83555	62,50665	
26	984	Спеціальна машина АДДК	комплект	1	1980	36	19,60181	19,60181	
27	985	Спеціальні машини БУ-4М	штук	2	1978-1985	31-38	14,66713	29,33426	
28	986	Мотопомпа МП-800	штук	8	1971-1996	20-45	0,44138	3,53104	в/ч А0312-ІІ, м. Волочиськ
29	987	Мотопомпа МП-800	штук	9	1986-1991	25-30	0,44138	3,97242	в/ч А0312, смт Машівка

ЛОТ 5

Перелік списаного військового майна, яке планується для реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежному оцінюванню

№ з/п	№ з/п переліку списаного військового майна	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн — одиниці	разом	Місцезнаходження
1	787	Іл-76	комплект	1	1977	39	5 840 833,83	5 840 833,83	в/ч А2488, м. Миколаїв
2	796	Р-27Ф2М-300	одиниць	7	1971-1974	42-45	118,52700	829,68900	в/ч А4104, м. Чугуїв
3	797	Р-29Б-300	одиниць	1	1977	39	118,52700	118,52700	в/ч А4104, м. Чугуїв
4	810	Турбогенератор ТГ-16	одиниць	1	1968	48	2,03200	2,03200	в/ч А2215, м. Бориспіль
5	818	ПАРМ-2П	комплект	2	1980, 1982	34-36	47,20000	94,40000	в/ч А1840, м. Кіровоград
6	819	КРАС-А	комплект	1	1979	37	12,50000	12,50000	в/ч А1840, м. Кіровоград
7	820	КРАС-Б	комплект	1	1977	39	12,50000	12,50000	в/ч А1840, м. Кіровоград
8	821	КРАС-Н-403	комплект	1	1982	34	12,50000	12,50000	в/ч А1840, м. Кіровоград
9	823	ПРВ-17 (1РЛ141)	комплект	1	1981	35	372,12323	372,12323	в/ч А1912, с. Івниця
10	832	Дорожнє покриття із плит залізобетонних дорожніх ПДГ 1,5х5	штук	40	1963-1973	52-62	0,27900	11,16000	в/ч А3571, м. Одеса
11	798	АШ-62ІР	одиниць	1	1968	48	3,59200	3,59200	в/ч А4465, м. Миколаїв
12	802	ТВ2-117А	одиниць	3	1972-1980	36-44	22,92390	68,77170	в/ч А2595, м. Броди
13	803	ГТД-350 сер.3	одиниць	3	1971-1973	43-45	12,73060	38,19180	в/ч А2287, м. Вінниця (ДП «Конотопський авіаремонтний завод «Авіакон»). Майно переміщено до в/ч А2365 смт Вакуленчук
14	806	АІ-8	одиниць	4	не визначено	не визначено	4,67570	18,70280	в/ч А2287, м. Вінниця (ДП «Конотопський авіаремонтний завод «Авіакон»)
15	807	АІ-8Н	одиниць	1	не визначено	не визначено	4,67570	4,67570	в/ч А2287, м. Вінниця (ДП «Конотопський авіаремонтний завод «Авіакон»)
16	811	ГТДЕ-117-1	одиниць	1	1985	31	17,44300	17,44300	в/ч А3186, м. Луцьк (ДП «Луцький ремонтний завод «Мотор»)
17	822	ПМС-70М (ЗІЛ-131)	комплект	1	1987	29	14,01300	14,01300	в/ч А2287, м. Вінниця. Майно знаходиться у відділі зберігання в/ч А2287, м. Хмельницький
18	830	Виріб 1Е9 (зі складу ІРЛ-19)	комплект	6	не визначено	не визначено	4,29068	25,74408	в/ч А0177, м. Полтава
19	833	Конструкція спортзалу «Кисловодськ»	комплект	2	1988	28	1,43000	2,86000	в/ч А4245, м. Прилуки
20	836	Сірка молота класу «А»	тонн	27,82	1974	понад 30 років	0,48900	13,60398	в/ч А1356, м. Миргород

КЕВ м. Полтава оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання майна:

1. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові приміщення холодного сховища на 40 м/м інв. № 35, в/м № 33, загальною площею 1570,8 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Охтирка Сумської області.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди.

Розмір земельної ділянки: розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 1570,8 кв.м)

Місце розташування земельної ділянки: м. Охтирка Сумської області.

Балансоутримувач: Військова частина А4104.

Орієнтовна дата оцінювання: 20.05.2016 року.

2. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові приміщення будівлі АвіаТЕЧ інв. № 60, в/м № 33, загальною площею 729,5 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Охтирка Сумської області.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди.

Розмір земельної ділянки: розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 729,5 кв.м)

Місце розташування земельної ділянки: м. Охтирка Сумської області.

Балансоутримувач: Військова частина А4104.

Орієнтовна дата оцінювання: 20.05.2016 року.

3. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові приміщення будівлі складу служби АОз інв. № 74, в/м № 33, загальною площею 382,7 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Охтирка Сумської області.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди.

Розмір земельної ділянки: розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 382,7 кв.м)

Місце розташування земельної ділянки: м. Охтирка Сумської області.

Балансоутримувач: Військова частина А4104.

Орієнтовна дата оцінювання: 20.05.2016 року.

4. Назва об'єкта оцінювання: нежитлові приміщення будівлі, тренажер інв. № 49, в/м № 33, загальною площею 606,30 кв.м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Охтирка Сумської області.

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості об'єкта для розрахунку розміру орендної плати при продовженні договору оренди.

Розмір земельної ділянки: розмір земельної ділянки під об'єктом оренди пропорційний площі будівлі (приміщення 606,30 кв.м)

Місце розташування земельної ділянки: м. Охтирка Сумської області.

Балансоутримувач: Військова частина А4104.

Орієнтовна дата оцінювання: 20.05.2016 року.

Звіт про оцінювання майна має бути прошитий (прошнурований), пронумерований, скріплений підписом та печаткою суб'єкта оціночної діяльності — суб'єкта господарювання, що проводив оцінювання.

Конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності здійснюватиметься відповідно до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 року № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 11.06.15 року за № 699/27144.

До участі в конкурсі можуть бути допущені суб'єкти оціночної діяльності, які діють на підставі сертифікатів суб'єктів оціночної діяльності, виданих відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», якими передбачено здійснення практичної діяльності з оцінювання майна за напрямами оцінювання майна та спеціалізаціями у межах цих напрямів, що відповідають об'єкту оцінювання; мають чинне кваліфікаційне свідоцтво оцінювача за відповідними напрямками оцінювання майна та спеціалізаціями у межах таких напрямків, видане відповідно до Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні»; мають свідоцтво про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, видане відповідно до Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності, затвердженого наказом Фонду державного майна України від 10.06.2013 р. № 769, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України від 13.06.2013 р. № 937/23469.

Учасники конкурсу подають до КЕВ м. Полтава конкурсну документацію, яка складається з конкурсної пропозиції та підтвердних документів. До підтвердних документів належать: заява про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток №1 Положення), копія установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копія кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копія сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копія свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; інформація про претендента (документ, якій містить відомості про претендента щодо його досвіду роботи, кваліфікації та особистого досвіду роботи оцінювачів, які працюють у його штатному складі та залучаються ним додатково, з незалежного оцінювання майна, у тому числі подібного майна, тощо); конкурсна пропозиція.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з відміткою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозицію щодо вартості виконання робіт, калькуляції витрат, пов'язаних із виконанням робіт, а також інформацію щодо терміну виконання робіт у календарних днях, який не перевищує 5 календарних днів.

Конкурсну документацію слід подавати в КЕВ м. Полтава, на адресу: м. Полтава, вул. Сінна, 36, каб. 14, до 16.05.2016 року (до 17:00).

Конкурсна документація подається в запечатаному конверті з описом підтвердних документів, що містяться в конверті. На конверті необхідно зробити відмітку «На конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності», а також зазначити назву об'єкта, на який подано заяву про участь у конкурсі, та назву суб'єкта господарювання, який подає заяву.

Конкурс відбудеться 20.05.2016 року об 10:00 у каб. № 14 КЕВ м. Полтава, за поштовою адресою: 36039, м. Полтава, вул. Сінна, 36.

Телефон для довідок з питань проведення конкурсу в м. Полтава: (805322) 7-24-87, 56-40-92.

***

Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква оголошує конкурс з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені до проведення незалежного оцінювання нерухомого військового майна

Об'єкт оцінювання: нерухоме військове майно — нежитлове приміщення у будівлі інв. №20 військового містечка № 65, площею 17,0 кв. м та асфальтний майданчик площею 1000,0 кв. м.

Місцезнаходження об'єкта оцінювання: м. Черкаси, вул. Смілянська, 125. Балансоутримувач: Квартирно-експлуатаційний відділ м. Біла Церква (далі КЕВ м. Біла Церква).

Мета проведення незалежного оцінювання: визначення ринкової вартості для розрахунку орендної плати, з метою продовження договору оренди.

Орієнтована дата оцінювання: 30.04.2016 р.

До участі в конкурсі залучаються суб'єкти оціночної діяльності — суб'єкти господарювання, які відповідають та виконали вимоги пункту 9 розділу І Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 06.04.2015 № 156 та зареєстрованого в Міністерстві юстиції 11.06.2015 за № 699/27144.

Учасники конкурсу надсилають (або подають особисто) до комісії конкурсну документацію в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, які подаються у складі конкурсної документації, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Конкурсна документація включає: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 1 до Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках оренди нерухомого військового майна); копії установчих документів суб'єкта оціночної діяльності (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Конкурсна пропозиція подається в окремо запечатаному конверті з позначкою «Конкурсна пропозиція» і має містити пропозиції щодо вартості виконання робіт, калькуляцію витрат, пов'язаних із виконанням робіт, інформацію щодо строку виконання робіт, який не повинен перевищувати 7 календарних днів, а також умови розрахунків (відстрочки платежів).

Конкурсна документація повинна надійти до Квартирно-експлуатаційного відділу м. Біла Церква не пізніше ніж за чотири робочі дні до оголошеної дати проведення конкурсу (включно).

Конкурс відбудеться об 11:00 через 14 календарних днів після опублікування цієї інформації в офіційних друкованих засобах масової інформації, за адресою: Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Документи слід надсилати поштою на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1; або надавати особисто на адресу: 09107, Київська обл., м. Біла Церква, вул. Ярмаркова, 1, каб. 18.

Телефони для довідок: (068) 739-99-94 або (04563) 5-30-00.

МАЛЕНЬКА ХАРКІВ’ЯНКА ДОПОМАГАЄ ПОРАНЕНОМУ БІЙЦЮ

Оля, її мама Олена та Олександр Батура

Дванадцятирічна харків’янка Оля Толстая, яка навчається у п’ятому класі однієї з місцевих шкіл, нещодавно стала переможцем обласного конкурсу «Історія моєї родини». На отриману грошову винагороду дівчинка придбала необхідний одяг та передала одному з важкопоранених бійців, який знаходиться на лікуванні у Військово-медичному клінічному центрі Північного регіону.

— Ще перед початком конкурсу я вирішила, що як переможу, то на всю отримаю суму придбаю якусь необхідну річ та подарую військовому герою, який лікується в Харкові, — розповіла Оля. — Когось конкретно не шукала. Просто хотіла зробити приємно будь-якому захиснику нашої країни.

Разом із мамою Оленою дівчинка відвідала поранених бійців у військовому шпиталі та передала подарунок Олександру Батурі, який отримав важкі поранення під час бою поблизу населеного пункту Луганське, що на Донеччині.

— Я був вражений, коли отримав цей подарунок від такої юної дівчинки, — зазначив старший навідник гранатометного взводу 54-ї омбр рядовий Олександр Батура. — Приємно знати, що нас тут, на мирній території, люблять і про нас піклуються, а особливо, коли ця турбота надходить від дітей.

Відтепер Оля з мамою відвідують пораненого бійця і сподіваються, що він незабаром одужає.

Дмитро ЧАЛИЙ

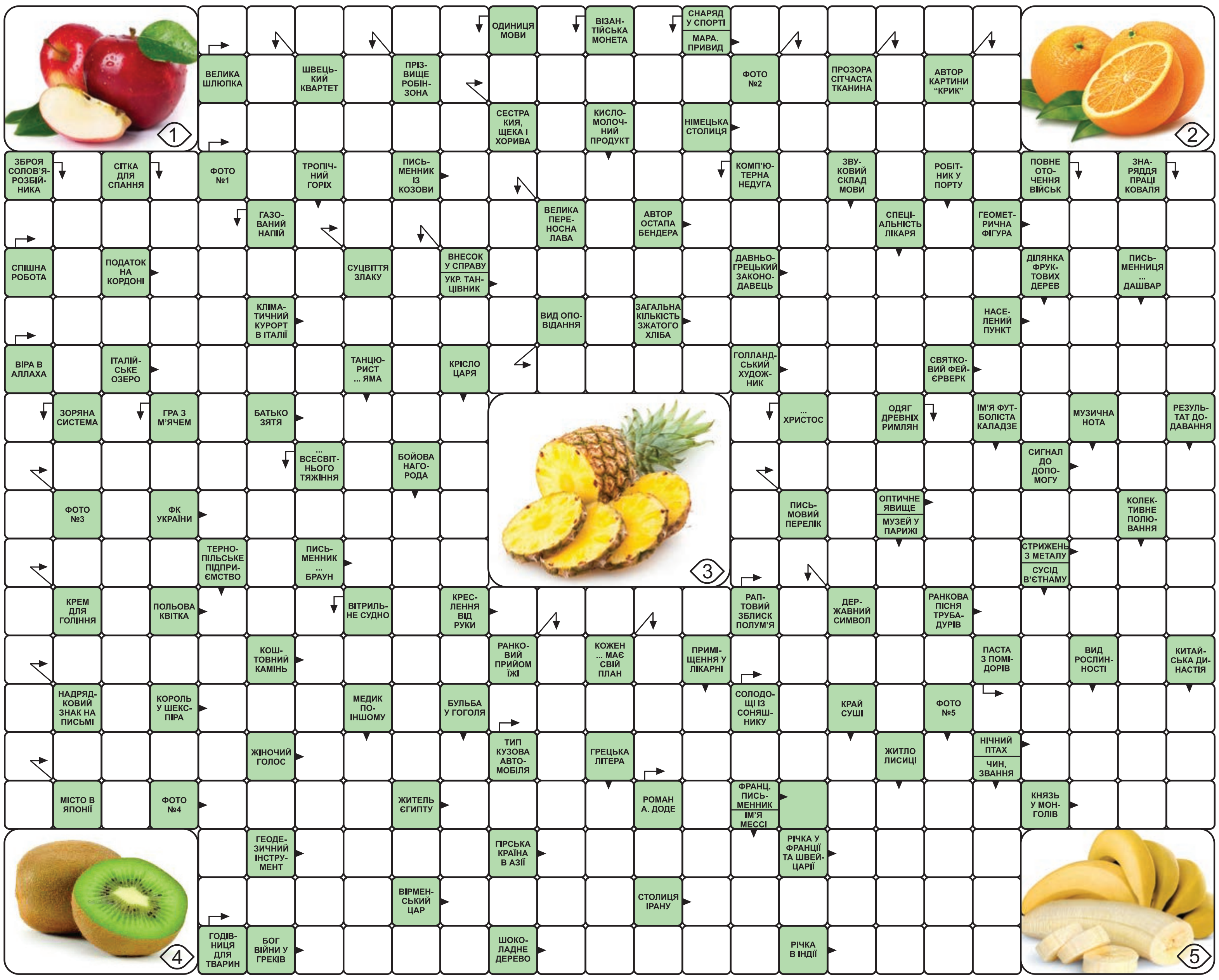

«МАК ПАМ’ЯТІ»

8-9 травня в Україні відзначатимуть День пам’яті та примирення і День перемоги над нацизмом. Символ цих днів — «Мак пам’яті».

В українській міфології мак має дуже багато значень. Це символ сонця, безкінечності буття, пишної краси, волі, гордості, крові та смерті. Ця квітка часто згадується в українських народних піснях та думах, особливо козацької доби.

Червоний мак як символ пам’яті жертв війни вперше використано в Україні у 2014 році на заходах, приурочених до річниці завершення Другої світової війни. Дизайн цього символу розроблено з ініціативи Українського інституту національної пам’яті та Національної телекомпанії України. Його автором є харківський дизайнер Сергій Мішакін. Графічне зображення є своєрідною алюзією: з одного боку воно уособлює квітку маку, з іншого — кривавий слід від кулі.

Сканворд підготував Василь СОЛТИС, Тернопіль

ТВОЄ ІМ’Я

Велика відстань поміж нами.
В час бою, після бою я,
Так, як молитву вечорами,
Твоє повторюю ім’я.

Таке красиве, загадкове,
Як пісня в рідній стороні.
Моя солдатська ти любове,
Не стань печальною мені!

Одягнена в усе святкове,
Струнка у чорних чобітках,
Моє ти щастя чорноброве,
З’являєшся такою в снах.

З’являєшся у снах хороша,
Та вірна ти мені завжди.
Чомусь, кохана, дуже схожа
На ластівку, на квітку ти…

На грудях ношу талісмана, —
Так це іконку я твою.
Вона, листи твої, кохана,
Як оберіг мені в бою.

Хай не сьогодні — вірю завтра
Мир буде в місті і в селі, —
Ми проженемо окупанта
З Донбасу — нашої землі!

Велика відстань поміж нами.
В час бою, після бою я,
Так, як молитву вечорами,
Твоє повторюю ім’я.

Володимир КАПУСТІН

СМІЄМОСЬ, ОТЖЕ, НЕ ЗДАЄМОСЬ!

— Уже рік я не розмовляю зі своєю дружиною.
— Чому?
— Не хочу її перебивати!

***

— Що таке брелок?
— Брелок, синку, то така штука, яка дозволяє загубити всі ключі одночасно!

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні
ТОВ «Мега-Поліграф»
(вул. Марка Вовчка, 12/14, м. Київ, 04073).

Наклад 51118 Замовлення 47264

Ціна вроздріб – договірна

НАРОДНА АРМІЯ

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: (044) 489-50-12

Рр — Реклама редакції (подається безкоштовно)
Р — Реклама платна

Листування з читачами
тільки на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора.
При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов’язкове.

ISSN 1029-9114